

13

Vlaamse overheid

NIEUWKOMERS GETUIGEN

**Zoeken naar
zekerheid en
kansen**

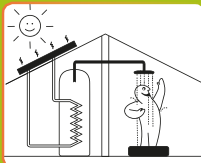
GESLAAGD OF GEBUISD?

**Kritiek op de
generieke
proeven**

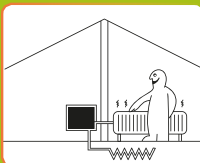
WAT DOEN MAMA EN
PAPA OP HET WERK?

**“Als kindjes
stout zijn, helpt
mama die”**

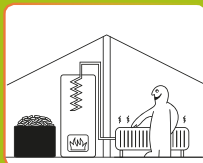
KRIJG JIJ HET OOK ZO WARM BIJ HET ZIEN VAN JE ENERGIEFACTUUR?

Zonneboiler

Warmtepomp

Pelletketel

Logisch! De prijzen voor olie en aardgas swingen steeds meer de pan uit. Fossiele brandstoffen worden immers steeds schaarser. Bovendien veroorzaken ze ook een enorme milieuvervuiling.

De oplossing? Groen verwarmen op basis van onuitputtelijke energiebronnen: de zon, bodem, biomassa... Dat kan met een zonneboiler, warmtepomp of pelletketel. Ze zijn niet alleen goed voor het milieu, maar ook voor je portemonnee. Dankij de verschillende premies zijn ze meestal in minder dan 10 jaar terugverdiend. Zeker als je eerst goed isoleert!

Dag allemaal

"Bonjour. Comment ça va?" En daar een zoen bovenop. Tijdens mijn eerste vakantiejob in een Brusselse grootbank begroette een tiental Brusselse en Waalse collega's iedereen 's ochtends uitgebreid. Mijn Vlaamse collega's en ikzelf hielden het droogjes bij een vriendelijke 'goeiemorgen'. Een maand lang ben ik onwennig gebleven bij die familiariteit. Die herinnering kwam weer even naar boven toen ik de column las van Stéphanie, een Waalse communicatiecollega die in het kader van het EU-voorzitterschap enkele weken stage loopt op onze afdeling (p. 43). "Ik ben hier nog maar enkele dagen, maar ik heb al wel verschillen gemerkt, ook in de bedrijfscultuur. Wij begroeten onze directe collega's met een kus, zelfs de mannen onder elkaar. Bij jullie gaat het er wat koeler aan toe." Jawel, zo herkennen we onszelf.

Maar ik fronste mijn wenkbrauwen wel toen ik topambtenaar Frans en gesprekspartner Lea tijdens het interview (p. 18) hoorde beweren "dat sommige collega's van niveau A in de gang wel goedendag zeggen tegen andere mensen van niveau A, maar collega's van andere niveaus gewoon voorbijlopen." Is hier dan zo'n sterke hiërarchie aanwezig? Even polsen bij enkele anciens van onze afdeling. "Vroeger, toen er nog minder A's waren, ging het er in elk geval veel hartelijker aan toe onder elkaar", klinkt het daar voorzichtig. Een collega in de trein sprak dat dan weer tegen: toen hij vijftien jaar geleden bij een federaal ministerie aan de slag was, kreeg een collega daar ooit een *reprimande* omdat 'hij zich te veel inliet met de lagere niveaus'. Of er inderdaad zoveel onderscheid gemaakt wordt tussen de niveaus, laat ik dus even in het midden. Misschien is er onder collega's sowieso minder tijd voor koetjes en kalfjes. Dat heb ik met mijn tien jaar ervaring hier zelf in elk geval ondervonden. "Maar een goedendag moet toch lukken", vindt Frans. "Als iedereen in de gang tegen iedereen goedendag zou zeggen, zouden we een andere bedrijfscultuur hebben."

Tijd voor een goedendagcampagne bij de Vlaamse overheid. Zo eentje als die van de Boodschap zonder naam, waarbij je dit voorjaar 25 euro kon winnen door simpelweg spontaan 'hallo' te zeggen tegen de passanten op straat. Misschien krijgen we de Vlaamse ambtenaren zo wat warmer, hoffelijker en vrolijker? Is er nog een beetje budget, minister?

In afwachting rond ik hier vriendelijk af. Tot ergens in de gang. En zoals ik al zei: kussen hoeven er voor mij niet bij ...

"Minder tijd voor koetjes en kalfjes onder collega's"

Leen De Dycker, hoofdredacteur

COLOFON • Tweemaandelijks magazine voor het Vlaamse overheidspersoneel vijfde jaargang nr. 27 september-oktober 2010 • Hoofd- en eindredactie: Leen De Dycker • Coördinatie: Petra Govaerts • Redactie: Leen De Dycker, Maarten De Gendt, Filip De Maesschalek, Gudrun De Waele, Petra Govaerts, Veerle Van den Broeck, Frank Willems • Redactiesecretariaat: Simone Verloessem • Foto's: Jan Aeglen, Bloso, Rudi Boltu, Karel Duerinckx, Annemarie Hanselaer, Selor, Magalie Soenen, Lieven Van Assche, Peter Van Hoof en Vlam • Cartoons: Floris • Puzzel: Freddy Roegiest • Strip: Simon Spruyt • Column: Stéphanie Ernou • Lay-out: Cypres nv, Leuven • Druk: Goekint Graphics nv, Oostende • Verantwoordelijke uitgever: Vlaamse overheid, Dienst voor het Algemeen Regeringsbeleid, afdeling Communicatie, Leen De Dycker, Boudewijnlaan 30 bus 20, 1000 Brussel. Collega's die met pensioen gaan, kunnen 13 blijven ontvangen. Schrijf u in via www.vlaanderen.be/13 of via het redactiesecretariaat. Collega's met een visuele handicap kunnen 13 in gesproken vorm ontvangen. Neem hiervoor contact op met de redactie. Contactadres: Boudewijnlaan 30 bus 20, toren C, 6de verdieping, kamer 6C50, 1000 Brussel, tel.: 02 553 55 79, fax: 02 553 55 79, e-mail: 13@vlaanderen.be, website: www.vlaanderen.be/13

10

NIEUWKOMERS

**Zoeken naar zekerheid
en nieuwe kansen bij de
Vlaamse overheid**

16

KOPPEN KIJKEN

**Wat doen mama en
papa op het werk?**

18

BESTE VRIENDEN, BESTE COLLEGA'S
FRANS EN LEA

**“We zeggen niet genoeg
wat we denken”**

22

ONZE REDACTEUR OP CURSUS
“KWALITEITSVOL COMMUNICEREN”

**En wat hebben we
geleerd vandaag?**

26

'TICKET' VOOR EEN
STATUTAIR AMBT

Generieke proeven: geslaagd of gebuisd?

Top 3 van collega Elif Alci

1 Beste vrienden, beste collega's

p. 18

"Hun verhalen over hoe het er vroeger aan toe ging bij de overheid, vind ik spannend en amusant. En het is terecht dat we moeten zeggen wat we denken. Welk niveau je ook hebt, de mening van iedereen is van belang."

2 Generieke proeven: geslaagd of gebuisd

p. 26

"Het heeft me zin gegeven om ook ooit aan die proeven mee te doen. Ik denk wel dat ik met mijn ingesteldheid en persoonlijkheid zou kunnen slagen."

3 Het bureau van ...

p. 30

"Zo werkte ik vroeger in Turkije ook: thuis op mijn bureau, met de kinderen in de buurt."

Elif Alci woont na twintig jaar opnieuw in België en werkt sinds kort bij het Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid. Vanaf pagina 10 leest u hoe haar dat bevalt.

Alles in 13

3 Edito van hoofdredacteur Leen

4 Inhoud

6 Samengevat: vier pagina's
hapklaar nieuws10 Zoeken naar zekerheid en
nieuwe kansen bij de Vlaamse
overheid

14 Passie voor acteren

16 Koppen kijken in de
kinderopvang18 Beste vrienden, beste collega's
met Frans Cornelis en
Lea De Pauw22 Onze redacteur op cursus: en wat
hebben we geleerd vandaag?24 Schatten van Vlaanderen:
protocolaire ontvangst in beeld26 Generieke proeven:
geslaagd of gebuisd?30 Werkplek: het bureau van onder-
wijsinspecteur Vera Van de Velde31 De dag van Kristof Geutjens,
attaché Visserij bij de Vlaamse
Vertegenwoordiging bij de EU34 Loonkloof bij de Vlaamse
overheid35 Magda: mag uw leidinggevende
een opleiding weigeren?36 Collega's geven collega's tips:
hoe kun je duurzaam winkelen?

38 In de bloemetjes

40 Win

42 Puzzel

43 Column: Stéphanie

44 Lezers aan het woord

45 Strip door Simon Spruyt

46 Lezers aan het woord (vervolg)

Amper 16 % verkiest landschapskantoren

POLL

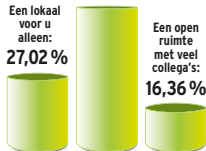
"Wat voor werkplek verkiest u?" Dat vroegen we in ons vorige nummer. Landschapskantoren en andere open ruimtes kunnen maar op weinig bijval rekenen. Een kwart van u zit liever helemaal alleen, maar meer dan de helft kiest voor de middenweg met een gedeeld lokaal waar slechts enkele collega's samen zitten. Vooral de drukte, geluidshinder en afleiding van open ruimtes vormen een afknapper, zo blijkt.

Een gedeeld lokaal met enkele collega's:

56,62 %

Een lokaal voor u alleen:
27,02 %

Een open ruimte met veel collega's:
16,36 %

Lees meer reacties op de poll in 'Lezers aan het woord' op pagina 44.

NIEUWE POLL

STEM EN WIN

Wanneer wilt u met pensioen?

Al jaren woedt er discussie over de pensioenleeftijd in ons land. Om de pensioenen betaalbaar te houden kunnen we onze pensionering beter wat uitstellen, zo luidt het. Maar wat zou u het liefst doen? Bent u van plan om tot uw 65ste te blijven werken, of wilt u eerder afzwaaien? Of omgekeerd: blijft u liever nog enkele jaren na uw 65ste aan de slag? Kortom, op welke leeftijd wilt u met pensioen gaan?

Vertel het in onze poll en geef uw mening op www.vlaanderen.be/13. In de volgende editie kunt u de resultaten lezen. Wie zijn stem laat horen, maakt kans op een aankoopcheque van 30 euro. U kunt stemmen tot en met 19 september 2010.

44 mensen geslaagd voor overgangsexamen naar niveau A

Maar 44 van de 1316 deelnemers aan het overgangsexamen van niveau B en C naar niveau A zijn geslaagd. 3 procent dus. 13 vond één van hen: Kim Stevens, voorlichter fruitteelt van het Departement Landbouw en Visserij.

"Ik was enorm opgelucht toen ik hoorde dat ik geslaagd was voor het examen. Het is twee jaar lang een zwaar traject geweest", vertelt Kim. "Eerst is er een potentieelinschatting, om te zien of je wel geschikt bent om van niveau B naar niveau A over te gaan. Is die positief, dan mag je twee dagen testen afleggen in een assessment centre. Ben je daarvoor geslaagd, dan mag je de eigenlijke drie examens afleggen: overheidsmanagement, politieke wereldgeschiedenis, en grondwettelijk en administratief recht. Ik vind het logisch dat je het niet voor niets krijgt. Uiteindelijk hebben de A's langer gestudeerd dan de B's. Het is een unieke kans dat je dat mag inhalen."

Collega's maken samen een film

Een kind raakt in coma na een brand op school. Wat nu? Wie is aansprakelijk? Dat is het uitgangspunt van een sensibiliseringsfilm die cineast Pol Corthouts van het Departement DAR maakt voor de onderwijscollega's. Pol werkt daarvoor samen met een hele rist collega's.

"Stefaan Dejonghe van het Departement Onderwijs en Vorming contacteerde mij begin dit jaar", vertelt Pol. "Hij wil de directeurs van de basis- en middelbare scholen met een film bewustmaken van hun verantwoordelijkheid voor de brandveiligheid van hun gebouwen. Omdat er slechts een beperkt budget is, proberen we zoveel mogelijk zelf te doen."

Pol en Stefaan schreven samen het scenario en gingen op zoek naar acteurs. "We kunnen maar enkele acteurs betalen. Gelukkig kunnen wij een beroep doen op collega's, die de opnames meestal in hun vrije tijd bijwonen. Bovendien krijgen wij een fantastische ondersteuning van de school waar de opnames plaatsvinden."

Voor de technische staf van zo'n 15 mensen werken Pol en Stefaan bijna uitsluitend met collega's. "Patrick Vanhopplinus (LNE), Koen De Jaeger (LV) en drie cineasten van Klasse filmen om de beurt tijdens de drie draaiweken. Luc De Meyer van het Agentschap Wegen en Verkeer maakt *The making off*. François

De Cock (Agentschap voor Facilitair Management) verzorgt het geluid en Steven Vanderghinste en Yves Surings van DAR assisteren bij het licht." Pol staat voor een keer niet zelf achter de camera, maar wel ernaast als regisseur. "Begin oktober moet onze film klaar zijn. Ik kijk uit naar het resultaat!"

Aanbestedingen grondig veranderd

De voorbije jaren zijn een aantal vernieuwingen in gang gezet die onze aanbestedingen grondig veranderen. Zo kunnen we bedrijven vanaf 1 september dit jaar vragen om hun offertes elektronisch in te dienen in plaats van op papier. Vanaf 1 juli 2011 kunnen we zo'n elektronische offerte zelfs verplicht maken. Dat is de tweede stap in het digitaliseren van het aankoopproces van de Vlaamse overheid. Eerder was ook al de elektronische publicatie (of bekendmaking) van overheidsopdrachten mogelijk: zowel de aankondiging van de opdracht als het bestek en de bijlagen zijn dan te vinden via één centrale website. In de toekomst zullen ook de beoordeling van offertes en toewijzing van de opdracht elektronisch kunnen verlopen. De bedoeling is de aanbesteding van overheidsopdrachten heel wat efficiënter te laten verlopen en de administratieve last voor bedrijven te verminderen. Daarmee draagt het hele project ook bij aan het actieplan Vlaanderen in Actie, meer bepaald aan het onderdeel dat van de Vlaamse overheid een slagkrachtige overheid wil maken.

www.vlaanderen.be/kanoo

Gezegd

“

We kunnen niet voortgaan met het beheuven van administratieve gebouwen zoals die in de Noordwijk. Vlaanderen heeft daar weinig mee en haalt daar weinig krediet uit. b0b Van Reeth (*eerste Vlaamse bouwmeester*, red.) heeft duidelijk gemaakt dat dat niet de goede aanpak is." **Nieuwe Vlaamse bouwmeester Peter Swinnen (De Morgen van 26 juni 2010)**

“

Meer en meer krijg ik immers de indruk dat Vlaanderen in feite niet zo goed bestuurd wordt ... Overal hoor je hoe de papieren werkelijkheid de bovenhand haalt op de echte werkelijkheid, hoe ambtelijke tijgers de decision makers zijn geworden."

NVA-parlementslid Siegfried Bracke (in zijn blog van 22 juli 2010)

“

Het hoogtepunt is achter de rug. Tegen eind 2011 zullen we het met zeker 1,5 procent minder ambtenaren moeten stellen."

Woordvoerder Chris Michel van Vlaams minister van Bestuurszaken Geert Bourgeois (De Zondag van 18 juli 2010)

Vind ons op
Facebook

Zoekterm:

'13, het magazine voor het Vlaamse overheidspersoneel'

COLLEGA
JEF ELSSEN
NODIGT
U UIT

Bewonder nieuwe deSingel in primeur

Op 1 oktober gaat de nieuwe vleugel van deSingel open op de kunstcampus van deSingel en de Artesis Hogeschool in Antwerpen. "De uitbreiding is het resultaat van een samenwerking tussen heel wat mensen binnen en buiten de overheid", vertelt collega Jef Elsen, directeur bij het Fonds Culturele Infrastructuur (FoCI) van het Departement CJSJ. Het FoCI was bouwheer en fi-

nancier namens de Vlaamse Gemeenschap. "Er waren heel veel andere collega's bij betrokken. De voorbije acht jaar hebben we samengewerkt met mensen uit het agentschap Kunsten en Erfgoed, het Agentschap voor Facilitair Management, de Vlaamse bouwmeester, het Departement Financiën en Begroting, en het agentschap Ruimte en Erfgoed."

Bezoek deSingel

Voor deSingel in oktober officieel haar deuren opent, kunt u als Vlaams ambtenaar het nieuwe gebouw in avant-première bezoeken op zondag 26 september. "Schrijf u dus snel in voor de rondleidingen die tussen 14 en 15 uur elk kwartier starten. Aan het einde krijgt u een drankje en een cadeau", nodigt Jef uit. U kunt er ook een waardebon winnen voor een voorstelling, ter waarde van 20 euro.

 Schrijf u uiterlijk op woensdag 15 september in via www.desingelartcity.be

Waarom kiest VLAM voor de 'bedreigde' zeeduivel?

Zeeduivel (ook staartvis of lotte) werd midden juni door de collega's van VLAM verkozen tot vis van het jaar. En dat heeft hij niet aan zijn uiterlijk te danken. Hoe gaat zo'n visverkiezing dan wel in zijn werk, vroegen we aan woordvoerder Liliane Driesen van VLAM.

LILIANE: "Wij vragen advies aan belanghebbenden uit de visserijsector, en we volgen een aantal criteria: de vis moet door Vlaamse vissers worden gevangen, hij moet nog ondergewaardeerd zijn, er

moet een voldoende groot aanbod zijn, er mag geen vangstbeperking op gelden en hij mag niet overbevist worden." Dat laatste criterium wordt voor de zeeduivel betwist door de Viswijzer van het WWF. Die stelt dat in IJslandse wateren de vis beter als tweede keus kan worden gevangen en in het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan het best helemaal niet.

LILIANE: "Dat klopt, maar dat zijn nu net niet de visgebieden waar onze Vlaamse

vissers zeeduivel vangen. Onze zeeduivel komt in hoofdzaak uit de Keltische Zee, de Noordzee en de Golf van Biskaje. Daar doet het probleem zich niet voor. We vragen trouwens ook advies aan de collega's van het Instituut voor Landbouw en Visserijonderzoek, die dat nauwkeurig volgen. We kunnen dus met een gerust hart genieten van deze veelzijdige vis. Wie hem wil bereiden, kan bij zijn vishandelaar terecht voor leukere menuutips. Smakelijk!"

KVM-fan Erwin brengt cd uit

Op 4 september stelt collega Erwin Vloebergh van het Agentschap voor Overheidspersoneel een KV Mechelenfan-cd voor. Dat doet hij live, en samen met een schare bekende topmuzikanten die ook meewerkten aan de cd: Patrick Riguelle, Bert Embrechts, Jan Hautekiet en Joost Van den Broeck (De Laatste Showband), Günther Neefs, Klaas Delrue (Yevgeni) en Tom Kestens (Lalalover en Das Pop).

Een KV Mechelenfan-cd, hoe kom je daarbij?

ERWIN: "Toeval eigenlijk. Ik zou met mijn groep Springloaded optreden op de fanband van KV Mechelen en was daarvoor een nieuw KV-lied aan het schrijven. En blijkbaar waren enkele BV's - en rabiate KV-fans - als Riguelle en Kestens hetzelfde aan het doen. Toen

kwam het idee om samen te werken en onze liedjes op een cd uit te brengen. In juli zijn we de studio ingedoken en nu is het zover!"

Waarom Malinwa en niet Racing Mechelen?

ERWIN: "Als klein ventje trok ik met mijn vader al geregeld naar de matches van KV. Ik heb er zelfs ooit nog zelf even gevoetbald, maar dat heeft niet lang geduurd." (lacht)

De KV-cd wordt voorgesteld op de KV Mechelenfanband en kost er 8 euro. Daarna is hij alleen verkrijgbaar via de fanshop voor 10 euro. Een deel van de opbrengst gaat naar de jeugdacademie en een jeugdproject van KV Mechelen, en naar Bonjour Afrique, een sociaal project van Telenet.

 www.springloaded.be

Telex...

Ons loon wordt nog eens geïndexeerd precies twee jaar na de vorige keer. In augustus is normaalgezien de spindex overschreden, en dat betekent dat onze **wedden** vanaf oktober **met 2 % stijgen**. De kinderbijslag stijgt al in september. Voor een paar honderd lezers, uit de privaatrechtelijke agentschappen, verandert er de komende maanden niks omdat zij een ander indexeringssysteem volgen. *** Vlaanderen telt zo'n 1,5 miljoen verkeersborden. We hebben ze gelukkig niet met de hand moeten tellen, dat deden een vijftal camerawagens de voorbije twee jaar voor ons. De collega's van Mobiliteit en Openbare Werken staken ze allemaal in de **Verkeersbordendatabank**, meteen een primeur voor Europa. Al die gegevens moeten leiden tot een hogere verkeersveiligheid, en een betere verkeerssturing en leefbaarheid. Nu maar wieden in dat bordenwoud.

*** De online **Telefoonids Vlaanderen (TGV) is vernieuwd**. Naast de gegevens van 20 000 collega's uit de departementen en interne agentschappen die al langer in de TGV waren opgenomen, kunnen nu ook de externe agentschappen zich erop aansluiten en hun personeelsgegevens toevoegen. Telefoonnummers opzoeken zal in de toekomst ook een stuk gebruiksvriendelijker verlopen. En wie graag ziet wie hij aan de lijn krijgt, kan vanaf nu op zoek naar een foto. Ga op zoek naar uzelf en laad uw mooiste foto op via: tgv.vonet.be. *** Wie worstelt met vragen als 'Zit er goud en zilver in de Vlaamse ondergrond?' of 'Wie maakt bakstenen van leem?' kan sinds kort op de website www.ikdoorgondvlaanderen.be van het Departement LNE terecht. Daar kun je rustig delven naar allerlei interessante weetjes over Vlaanderen's natuurlijke rijkdommen.

*** Vlaanderen zendt zijn zonen uit: het **project Wissel-leren gaat internationaal**. De bedoeling is om internationale samenwerking tussen ambtenaren te stimuleren en zo te leren van organisaties in het buitenland. Dit najaar zal er een oproep komen aan wie geïnteresseerd is om als 'zendeling' uitgestuurd te worden. In de gaten houden dus! *** Kruis intussen alvast 23 september aan in uw agenda en vermeld: **Sportdag voor Ambtenaren!** Wandeltochten, fietstochten, toernooien, boslopen en een instuifprogramma van Afrikaanse dans tot zumba. Keuze genoeg om te sporten op www.vblo.be. Smeer die kuitjes alvast in en haal uw mooiste spandexbroekje boven! Tot dan.

Nieuwe topambtenaren

De Vlaamse Regering heeft de voorbije maanden een nieuwe topambtenaar aangesteld bij het Agentschap Wegen en Verkeer. Ook kwam er een nieuwe Vlaamse ombudsman. Er is nog één topfunctie vacant, bij het Vlaams Agentschap voor Internationale Samenwerking.

Bart Weekers
Vlaams ombudsman
Vorige functie: auditeur bij de Raad van State

Tom Roelants
Administrateur-generaal
Agentschap Wegen en Verkeer
Vorige functie: afdelingshoofd afdeling Planning en Coördinatie bij het Agentschap Wegen en Verkeer in Brussel

?
VAIS
nog vacant

Zoeken naar zekerheid

en nieuwe kansen

De economische crisis maakt van de Vlaamse overheid - als baken van werkzekerheid - een aantrekkelijkere werkgever. Besparingen maken het voor diezelfde overheid echter ook moeilijker nieuwe mensen aan te werven. Wij laten vijf nieuwe collega's aan het woord die de voorbije maanden bij de Vlaamse overheid in dienst zijn getreden. En of ze daar blij mee zijn!

FRANK WILLEMS

"Je zit goed, als de staat je hoedt"

Elif Alci (42)

- ✓ Team Milieugezondheidszorg, Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid, regio Oost-Vlaanderen
- ✓ Administratief medewerker: "Ik handel de post af, hou het archief bij, zorg voor permanentie aan de telefoon, volg mee dossiers op en bestel vaccins ... Een heel gevarieerde job dus"
- ✓ Werkt in Gent, woont in Mariakerke
- ✓ In dienst sinds 4 juni 2010

Elif Alci is geboren en getogen in België. Op haar 21ste verhuisde ze naar Turkije, waar ze werkte als freelancejournaliste en programma's presenteerde over naaiwerk op televisie. Dat maakte haar eventjes een BT, een bekende Turkse. Vorig jaar keerde ze na twintig jaar met haar gezin terug naar België. "Ik wilde iets nieuws voor mezelf en ik wilde mijn kinderen een Europese opleiding geven die overal, ook in Turkije, deuren opent", zegt Elif.

"Ik had in België een beroepsopleiding 'Kleding' gevolgd en toen ik naar Istanbul verhuisde, kon ik die kennis gebruiken als lesgever in workshops voor volwassenen. Ik had hier in België bladen als *Libelle*, *Knip* en *Burda* leren kennen en gebruikte eerst hun

patronen en naaitips. Daarna ben ik zelf vergelijkbare dingen gaan aanbieden aan kranten. Voor ik het wist, was ik een freelancejournaliste en toen naaimachinefabrikant *Singer* mij vroeg om ook workshops op televisie te presenteren, was ik gelanceerd", vertelt Elif over haar loopbaan tot nu toe.

Waarom bent u teruggekeerd naar België?

ELIF: "Ik had heimwee en miste mijn familie die hier was blijven wonen. Mijn kinderen zijn intussen groot - mijn oudste is nu 21 en de jongste 17 - en ik vind dat ze beter hier een opleiding kunnen krijgen dan in Turkije. Bovendien kon mijn man als beroepsmilitair vroeg stoppen en waren we aan wat anders toe. Ik wilde ook iets voor mezelf en dat dacht ik hier te kunnen vinden."

Hoe hebt u dat aangepakt?

ELIF: "Ik ben niet het type dat wacht tot er iets op me afkomt. Ik had me ingeschreven bij de VDAB en mijn cv op hun databank gezet. Maar ik wist dat mijn Nederlands niet meer zo goed was en dat ik niet op de hoogte was van de laatste administratieve ontwikkelingen. Daarom ben ik aan een opleiding bij de VDAB begonnen. Intussen was ik ook als vrijwilliger en daarna parttime voor Fatma Pehlivan (*SPA-politica uit het Gentse*, red.) aan de slag. Eind april werd ik werkloos en ben ik ervaringsstages gaan lopen bij de Bond Moyson, gaand voor mijn Nederlands en mijn cv, vond ik."

Hoe bent u bij de Vlaamse overheid terechtgekomen?

ELIF: "Als vrijwilligster tolkte ik voor SamA (Samen Anders), een Vlaams-

Turkse vzw. Daar werkten nogal wat ambtenaren en die vertelden me veel goeds over de Vlaamse overheid. 'Als je statutair kunt worden, is dat de perfecte werkgever', zeiden ze. Niet toevallig bestaat er in het Turks een spreekwoord: 'Je zit goed als de staat je hoedt'. En dan kreeg ik plots bericht dat ik me mocht aanmelden bij het Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid. Voor ik het goed beseftte, kon ik hier beginnen. Ik had nooit gedacht dat het zo gemakkelijk zou gaan."

We zijn intussen een maand ver. Beantwoorden uw job en de Vlaamse overheid aan uw verwachtingen?

ELIF: "Helemaal. Ik ben heel blij. Ik heb fijne collega's en ben hier erg op mijn gemak. Het werk is boeiend en het lijkt niet te zwaar, al heb ik nog niet alles onder de knie. Maar dat komt wel."

De Vlaamse overheid heeft een diversiteitsbeleid en streeft ernaar mensen van verschillende origine aan te werven. Denkt u dat uw Turkse afkomst een voordeel was om hier te komen werken?

ELIF: "Dat denk ik wel, ja."

Hoeveel verdient u nu?

ELIF: "Als starter op mijn 40ste verdien ik 1400 of 1500 euro netto. Jammer dat mijn anciënniteit die ik heb opgebouwd in Turkije, hier niet telt, maar ik vind het een goed loon. En ik weet dat ik door-groei mogelijkheden heb: ik zal mijzelf en mijn werk kunnen verbeteren. Zo wil ik ook een voorbeeld voor mijn kinderen zijn, hen duidelijk maken dat ze niet bij de pakken moeten blijven zitten en wachten tot er werk op hen afkomt. Daarom volgt iedereen bij ons thuis intensief Nederlandse cursussen, mijn man inbegrepen. Die kan net als ik niet stilzitten. Die wil ook aan de slag."

Lees het verhaal van 4 andere nieuwkomers →

“Staat goed op mijn cv”

Tijl Reusen (22)

- ✓ Agentschap Jongerenwelzijn
- ✓ Opvoeder: “Ik sta mee in voor de dagelijkse opvoeding van ‘onze gasten’ in leefgroep H5”
- ✓ Werkt in Mol, woont in Ham
- ✓ In dienst sinds 1 juni 2010

Tijl Reusen zit in zijn laatste jaar Orthopedagogie, maar zal bijna heel 2010 werken in De Hutten in Mol, de gesloten gemeenschapsinstelling voor jongens die na een beslissing van de jeugdrechter ‘beschermde moeten worden’. Eerst in het kader van een stage in het tweede jaar, dan als contractueel personeelslid tot eind augustus, en vanaf september weer als stagiair voor zijn derde jaar. “In januari 2011 studeer ik af en ik hoop hier dan te kunnen blijven”, zegt Tijl.

Een student die werkt voor de Vlaamse overheid, hoe valt dat te rijmen?

TIJL: “Ik had in de zomer niks te doen en bij ‘De Hutten’ zochten ze iemand voor een contract van korte duur. Aangezien ik hier mijn eerste stage al had gedaan en mijn volgende stage hier in het najaar doe, viel hun oog op mij. Ik zag dat wel zitten. Ik word betaald en doe extra ervaring op. Dat kan alleen maar goed staan op mijn cv als ik de arbeidsmarkt op moet. Al hoop ik wel dat ik hier aan de slag kan als ik afgestudeerd ben.”

Is het een moeilijke job?

TIJL: “Het is zoals ik had verwacht. Geen *nine-to-five*-job, maar dat wilde ik ook niet. In het middelbaar volgde ik de richting wiskunde, heel theoretisch allemaal. Toen ik mijn diploma had, wist ik dat ik iets met mensen wilde doen, niet met cijfers. Dus ben ik Orthopedagogie gaan studeren en ik wist al gauw dat werken met jongeren in problemen iets voor mij is. Het bevalt me.”

Hebt u ook voor dit werk gekozen omdat het goed betaalt of omdat de Vlaamse overheid werkzekerheid en flexibiliteit kan bieden?

TIJL: “Daar heb ik niet veel aandacht aan besteed. Ik woon nog thuis en heb amper kosten. Aan geld hoef ik dus nog niet te denken. Voor mij telt de job.”

Voelt u zich al een beetje een ambtenaar?

TIJL: “Ik heb nooit ergens anders gewerkt, dus ik weet niet hoe het voelt om in de privésector te werken. Ik stel wel vast dat alles hier heel officieel verloopt. En mocht ik vergeten voor wie ik werk, dan kan ik niet naast de opschriften ‘eigendom van de Vlaamse overheid’ op de pc kijken.” (*grinnikt*)

Frank Groenendaels (45)

- ✓ De Lijn
- ✓ Buschauffeur: “’s Ochtends vroeg, met alle collega's in uniform, samen met al die bussen vertrekken. Dat geeft me een fantastisch gevoel”
- ✓ Werkt en woont in Hasselt
- ✓ In dienst sinds 9 juni 2010

“Het is nog beter dan in mijn dromen”

Frank Groenendaels is regent LO, maar begon zijn loopbaan als chauffeur van toeristenbussen in binnen- en buitenland. Vervolgens ging hij aan de slag als coördinator achter de schermen van een mediabedrijf. Tot daar een eind aan kwam. “Ik was 45 en vroeg me af wat ik voor de rest van mijn loopbaan nog wilde doen. Dat was ‘buschauffeur worden’ bij de Lijn”, vertelt Frank.

Is het een jongensdroom die uitkomt?

FRANK: “Mijn grootvader reed al met een toeristenbus en ik wilde als kind in zijn voetsporen treden. Rijden met zo'n groot ding, dat was mijn grootste wens. Nadat ik was afgestudeerd, heb ik meteen een examen afgelegd bij De Lijn. Ik was geslaagd, maar ben op aansturen van mijn grootvader toch met een toeristenbus gaan rijden. Met veel plezier, maar ergens bleef die drang om bij De Lijn te gaan werken.”

Was het moeilijk om bij De Lijn binnen te geraken?

FRANK: “Ik dacht dat het voor een man van 45 niet makkelijk zou zijn, maar op een week was het beklonken. Ik had op het internet een advertentie gezien bij een interimbureau. Een dag later mocht ik op gesprek en nog een dag later kon ik een rijstaf afdelen. Ik had jaren niet meer met een bus gereden, maar na vijf minuten ging het als vanzelf. Ik kreeg alleen maar positieve evaluaties, slaagde voor de medische proeven en voor ik het wist, ging ik lijnverkenningen doen om de routes van de bussen te leren kennen. Een dikke week nadat ik had gesolliciteerd, reed ik al met passagiers op de gratis H-lijnen in Hasselt.”

Bevalt het werk u?

FRANK: “Het is nog beter dan in mijn dromen. Ik heb fantastische collega's en bazen. Ik werk voor een bedrijf waar alles piekfijn is georganiseerd en iedereen elkaar helpt. En ik mag met een bus rijden vol tevreden mensen. Ik ben alvast begonnen aan de selectieproeven voor een vaste job. Want hier wil ik blijven. Dit is wat ik altijd al heb willen doen.”

“Blij dat ik opnieuw ben kunnen beginnen”

Greet Devisscher (52)

- ✓ Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH), provinciale afdeling West-Vlaanderen
- ✓ Medisch adviseur: “Ik volg medische rapporten van mensen met een handicap die hulpmiddelen zoals rolstoelen of aanpassingen in huis nodig hebben. Ik beoordeel of ze aan alle voorwaarden voldoen om daarvoor een toelage van het VAPH te krijgen”
- ✓ Werkt en woont in Brugge
- ✓ In dienst sinds 1 april 2010

Greet Devisscher studeerde geneeskunde, werkte een aantal jaren als schoolarts en werd daarna zaakvoerder van een lichtstudiebureau dat ze samen met haar man runt. Ze combineert dat nu met een halftijds job bij de Vlaamse overheid. “Ik zag een advertentie voor deze job die op mijn maat was geschreven. Plots voelde ik mijn medische roots weer kriebelen. Dus heb ik gesolliciteerd”, vertelt Greet.

Hoe verliepen uw eerste dagen bij de Vlaamse overheid?

GREET: “Ik ben supergoed opgevangen door de collega’s. Ze hebben mij gauw wegwijs gemaakt in de wetgeving, de procedures, de teksten, de rolstoelproblematiek enzovoort. De job voldoet volledig aan mijn verwachtingen en het ritme is aangenaam omdat er mogelijkheden zijn om werkdagen flexibel in te vullen. Ik kan halftijds werken op de dagen die ik zelf mocht kiezen. Zo kan ik mijn werk op het VAPH nog combineren met het werk voor ons bedrijf thuis.”

Nog meer voordelen?

GREET: “Ik woon maar op één minuut van mijn werk. Kan het beter?”

Heeft het loon meegespeeld in uw keuze?

GREET: “Het ging mij niet om het loon, ik wou mijn oude liefde - de geneeskunde - weer een kans geven. Ik heb de ambitie om dit werk tot mijn 65ste te doen. Het houdt me geestelijk scherp en ik kan maatschappelijk relevant werk doen: gehandicapten helpen zich sociaal te integreren in de maatschappij.”

“Ik zou hier graag lang blijven”

Eva Debusschere (25)

- ✓ Departement Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed (RWO), afdeling Woonbeleid
- ✓ Adjunct van de directeur: “Ik werk voor de cel onderzoek als datamanager. Ik beheer en bouw databanken en voer statistische analyses uit”
- ✓ Werkt in Brussel, woont in Leuven
- ✓ In dienst sinds 1 mei 2010

Eva Debusschere is socioloog van opleiding en werkte bijna twee jaar lang voor een studiebureau dat onder andere onderzoek deed voor de Vlaamse overheid. “Toen ik de vacature voor deze job zag op Jobpunt.be, heb ik meteen mijn sollicitatiebrief opgemaakt. Niet alleen de inhoud van de functie sprak me erg aan, ik wist ook dat bij de Vlaamse overheid meer mogelijkheden hebt om werk en gezin te combineren. Niet dat ik al een gezin heb, maar ik ben wel van plan er ooit aan te beginnen”, vertelt Eva.

Was het moeilijk hier binnen te geraken?

EVA: “Het was in ieder geval een lange selectieprocedure in verschillende fasen. Ik moest een motivatiebrief opmaken van verschillende pagina's lang en ik heb numerieke testen en persoonlijkheidsproeven afgelegd. Mijn competenties werden getest en uiteindelijk moest ik op interview bij mijn toekomstige afdelingshoofd. Alles samen zijn daar vijf maanden overheen gegaan. Maar toen de beslissing genomen was, kon ik snel aan de slag.”

Hoe zijn de eerste werkdagen je bevalen?

EVA: “Heel goed. Op mijn vorige job had ik jonge, dynamische collega's en ik vreesde dat het hier anders zou zijn. Niet dus. Ik ben ook blij dat ik geen inlooperperiode heb moeten doorlopen waarbij ik brieven moest tikken of de klusjes van anderen oppikken. Ik heb onmiddellijk het echte, interessante werk gekregen.”

Zie je jezelf hier blijven?

EVA: “Dat is de bedoeling ja. Ik ben nu stagiair met uitzicht op een statutaire benoeming. Ik zou hier graag een carrière uitbouwen.”

Verdien je meer dan vroeger?

EVA: “Ik ben er enorm op vooruitgegaan. Toen ik nog voor dat studiebureau werkte, was ik in mijn vriendenkring diegene die ongeveer het minste verdiende. Nu het meeste, denk ik.” (lacht)

“Geef mij maar de reacties van een levend publiek”

Voor deze aflevering van 'passies' zoekt 13 de spotlights op. Vier collega's getuigen over hun liefde voor het acteren. Licht uit! Spots aan! Camera loopt! Actie!

FILIP DE MAESSCHALCK

"Je kunt wel stellen dat toneelspelen me met de paplepel is ingegeven" steekt **Annelies Fouquaet (35)**, juriste bij het Agentschap voor Binnenlands Bestuur, enthousiast van wal. "Mijn moeder, meter, oom en een paar neven en nichten zijn allemaal verbonden aan het amateurgezelschap Onder Ons in Sint-Lambrechts-Woluwe en het kon dan ook niet uitblijven dat ze mij inlijfden. Toch begon ik mijn acteercarrière (lacht) bij Elkerlyck, een gezelschap uit Sint-Pieters-Woluwe, op uitnodiging van de regisseur van het schoolstuk

in het laatste jaar van de middelbare school." Ondertussen speelt ze al meer dan tien jaar voor Onder Ons. Wie verwacht dat met familieleden spelen veel makkelijker is, die heeft het mis. "Wij zijn veel harder voor elkaar dan voor andere spelers. Die krijgen vaak subtielere commentaar!" Onder Ons brengt jaarlijks twee producties op de planken. "We kiezen resoluut voor de betere komedie of thriller. Drie maanden voor de voorstelling beginnen we eraan, en dan is het zo'n twee maal per week intensief repeteren."

Kate Winslet, Meryl Streep en Ann Petersen zijn haar grote voorbeelden. "Niet dat ik de pretentie heb om ook maar ergens in hun buurt te komen qua acteerprestatie. Soms knaagt het wel dat ik nooit een toneelopleiding heb gevolgd, maar toen ik de leeftijd had om die beslissing te nemen, had ik nog niet genoeg ballen aan mijn lijf." Het vertrouwen dat ze kweekte door te acteren, komt van pas op het werk. "Je hebt toch minder schroom als je een presentatie moet geven. Maar acteren is vooral een ideaal tegengewicht voor het serieuze aspect van mijn dagelijkse werk. Laat mij me maar uitleven in een doldwaze komedie!"

"Op de set van Thuis steel ik met mijn ogen"

Saskia Dierickx (34), (rechts op de foto) dossierbehandelaar bij het Departement Cultuur, Jeugd, Sport & Media, kreeg de theatermicrobe via haar vader te pakken. "Hij speelde in de plaatselijke toneelkring en op mijn elfde maakte ik daar mijn debuut met een ziek konijntje in 'Bij de Kabouterdokter'. Ondertussen speel ik al vier jaar bij het Tiens Trac Theater, waar we vaak volkstoneel brengen in het dialect. Ons laatste stuk was een bewerking van George Feydeau's 'Een vlo in het oor'. Het leuke aan acteren is dat je je telkens kunt inleven in een andere persoon, een andere tijd, een andere wereld. In die zin heb ik veel geleerd van Ronny Waterschoot, die peter is van ons gezelschap en ook stukken regisseert. Hij leerde me grenzen te verleggen. Maar ook uit televisiepersonages haal ik inspiratie. Ik 'steel' met mijn ogen en oren terwijl ik op de set als figurant mag meespelen. Zo verscheen ik op het televisiescherm in onder meer Witse, Heterdaad, Thuis en FC De Kampioenen. Zelfs mijn dochtertje Roos debuteerde toen ze vier maanden was als 'Sandrientje' in Thuis. Die televisieoptredens zijn leuk, maar ik heb geen ambitie in die richting. Spelen voor een zaal, voor een 'levend publiek', is toch nog iets anders. Daar heb je rechtstreeks contact met je publiek. Hun reactie is direct en onverbløemd!"

"Ik werk even graag achter de schermen"

Bij **Noël Salaets (41)**, dossierbehandelaar bij de Vlaamse Belastingdienst, begon de verslaving aan het applaus in het laatste jaar van het lager onderwijs. "Ik was de vierde op rij die een gedicht moest brengen, maar was de eerste die applaus kreeg voor zijn prestatie. Mijn vader stimuleerde me om daarin verder te doen en dat resulteerde in wat podiumervaring hier en daar, en in enkele rollen bij diverse gezelschappen." Het echte werk begon acht jaar geleden: "Ik heb toen met een vriend een sketch in elkaar gestoken voor een theaterfestival in Sint-Niklaas. Het klikte en zo hebben we samen het theatergezelschap Snerf opgestart. Een veilige keuze, want als men ons zou verwijten dat we slechte stukken maken, konden we altijd nog naar onze naam verwijzen. (lacht) We kregen een vaste plek in de kelder van het Fakkeltheater in Antwerpen en brachten onze stukken in het plat Antwarps. Dat liep goed tot we zo'n twee jaar geleden een 'creatieve inzinking' kregen. Nu hebben we dankzij wijkvereniging Klein Antwerpen een nieuw onderkomen gevonden in een buurtfoyer. Gelukkig dat we als klein gezelschap die lokale steun krijgen, ook van de stad Antwerpen trouwens, want van de Vlaamse overheid is dat beduidend minder." Op de planken staan, is trouwens geen absolute must. "Ik werk even graag achter de schermen of als auteur van de theatertekst. Het stuk dat eind oktober in première gaat, Moord in Klein Antwerpen, heb ik zelf geschreven." Zijn werk voor de overheid ziet Noël als 'economisch noodzakelijk'. "Als het van mij afhing, zou ik leven van mijn creatieve werk, maar ik heb een inkomen nodig, dus..."

"Bij improviseren moet je op je bek durven gaan"

Voor **Marc Bastijns (33)**, dossierbehandelaar bij het Agentschap Kunsten en Erfgoed, zijn ellenlange teksten van buiten leren

uit den boze. "Bij ons gezelschap Improlando vertrekken we vanuit een basisgegeven en improviseren er dan duchtig op los zonder het verhaal uit het oog te verliezen." In dat improvisatietheater is hij zo een beetje à l'improviste ingerold. "Het succes van het televisieprogramma Onvoorzien Omstandigheden zal onbewust wel hebben meegespeeld, maar de vonk sloeg pas over tijdens een improvisatiecursus bij Wisper uit Leuven. Tijdens mijn studententijd heb ik me dan bij het gezelschap Preparee aangesloten. Toen we afstudeerden, verspreidden we het improvisatievirus over Vlaanderen. We startten ons eigen gezelschap Improlando. De praktijk verschilt vaak wel van wat er op televisie werd getoond. Wij spelen meer vanuit een theatercontext waarin het verhaal centraal staat en improviseren het stuk met vier à vijf spelers. En in tegenstelling tot 'klassieke' acteurs komen wij niet wekelijks samen om te repeteren, maar om te trainen. Er zijn bepaalde technieken die er voor moeten zorgen dat een improvisatiespel niet stilvalt. Zo kun je het best vertrekken van een positief uitgangspunt, aanvaard je elke suggestie uit het publiek of van je tegenspeler, en mag je vooral niet bang zijn om op je bek te gaan, want dat gebeurt toch wel eens. Jaarlijks organiseren we trouwens de Vlaamse Improvisatiecup, waarbij elk gezelschap uit Vlaanderen iemand afvaardigt." En natuurlijk komt de ervaring op het toneel ook van pas op het werk. "Tja, je leert vooruit denken en bent altijd voorbereid op noodgevallen. Da's handig!"

- www.toneelonderons.be
- www.tienstracetheater.be
- www.snerf.be
- www.improlando.be

OPROEP

Voor een volgende aflevering zijn we op zoek naar quizzers. Bent u wekelijks op post om met uw team deel te nemen aan een zaalquiz, of schittert u al in een quiz op tv? Latte het ons weten via 13@vlaanderen.be.

Kinderpraat

Tijdens de zomervakantie was het een gezellige drukte in de diverse kinderopvangplaatsen van de Vlaamse overheid. Maar weten die kleine en grotere bengels wel wat hun mama of papa doet om brood op de plank te brengen? 13 trok naar het VAC Antwerpen en vroeg het hen op de man af.

"Mijn papa werkt op de computer, maar ik weet niet wat hij doet"

HANNE DE BLOCK (4)

Papa Henk De Block, projectmedewerker Geografisch Informatiesysteem (GIS) en Web, Verkeerscentrum Antwerpen, Departement Mobiliteit en Openbare Werken. Hij ondersteunt interne toepassingen, systemen en ontwikkelingen op GIS-gebied.

"Als mama iets moet doen, gaat ze op de computer kijken. Als ze koffie wil, gaat ze die in een hoekje halen"

AMÉLIA LOPES (5)

Mama Nancy Borremans, medewerker DAB Catering Antwerpen. Ze werkt er in de keuken. Oma Betty Van Looy werkt ook voor het Agentschap voor Facilitair Management aan het onthaal.

"Mama werkt hier op de negende verdieping, maar wat ze daar net doet, zal ik straks vragen als ze komt"

THORGAL MOESEKE (9)

Mama Miet Moermans, administratief-financieel medewerker bij het Agentschap Wegen en Verkeer.

"Mama maakt eten voor iedereen"

ERJON KLOEZE (3,5) EN FAYE DONATH (4)

Mama Blerina Coraj (van Erjon), expert dienst arbeidsmarktregie bij VDAB Antwerpen. Ze houdt toezicht op uitbestede beroepsopleidingen. Mama Lia De Bruyn (van Faye), laborant sedimentologisch labo in het Waterbouwkundig Laboratorium, Departement Mobiliteit en Openbare Werken. Ze onderzoekt de fysieke karakteristieken (grootte, densiteit, vorm, bezinkingseigenschappen ...) van vaste deeltjes in rivier- en zeewater.

"Ik weet niet wat mijn mama doet. Maar later als ik groot ben, ga ik dat weten"

CHARLOTTE VAN PÉE (3)

Mama Ilse Janssens, medewerker directiesecretariaat bij VDAB Antwerpen.

"Mama werkt op de boekhouding van de VDAB"

CATHO BOONE (10)

Mama Sandra Roggeman, boekhouder bij VDAB Antwerpen.

"Mijn papa zit hier op de zevende verdieping en maakt heel grote huizen en wegen"

JEF BELMANS (10) (links)

Papa Dirk Belmans, technicus Agenschap Wegen en Verkeer. Hij is CAD-tekenaar en ontwerpt wegennetprojecten voor de gewestwegen van de provincie Antwerpen.

"Mijn stiefmama werkt bij De Lijn. Ze rijdt niet met de tram of de bus, maar ze werkt in de metro. Ze vult onder andere de kaartjes in de automaten bij"

LENNY ABSPOEL (9) (midden)

Mama Karin Wegge werkt bij de Kasdienst van De Lijn Antwerpen.

"Mijn papa is ingenieur Telematica. Hij doet iets met glasvezelkabels"

PETER DEDEURWAERDER (11) (rechts)

Papa Johnny Dedeurwaerder, projectingenieur Telematica, Agenschap Wegen en Verkeer. Hij is verantwoordelijk voor het telefoon- en glasvezelkabelnet.

"Als kindjes stout zijn, helpt mama die"

SAMY ALSWLAIMAN (8)

Mama El Karyouh, consultant Bijzondere Jeugdzorg, agenschap Jongerenwelzijn. Ze biedt hulp aan kinderen en gezinnen in problemen.

“We zeggen niet genoeg

wat we denken”

Frans Cornelis (56)

- ✓ Administrateur-generaal Agentschap voor Overheidspersoneel (AqO, 98 personeelsleden), gevolmachtigd onderhandelaar Personeelszaken
- ✓ AqO ondersteunt de Vlaamse overheid op het vlak van personeel en organisatie (P&O) en biedt diverse vaste diensten aan: van het personeelssysteem Vlimpers tot de opvang van kinderen van personeelsleden tijdens de vakantie
- ✓ Humaniora Latijn-Grieks
- ✓ Geboren in: Waarschoot (Oost-Vlaanderen)
- ✓ Werkt in: Brussel
- ✓ Woont in: Eeklo (Oost-Vlaanderen)
- ✓ Ambtenaar sinds: 1973
- ✓ Getrouwd met Lea Van Waes, 2 zonen (Bart en Koen met partner Joke), 1 dochter (Annieke), 1 kleinzoon (Tuur) van 4 maand
- ✓ Zegt over zichzelf: "Mijn positieve instelling is een keuze, gevoed door mijn karakter, mijn opvoeding en mijn geloof"

Lea De Pauw (57)

- ✓ Communicatiemedewerker Vlaams Agentschap voor Internationale Samenwerking (VAIS, 29 personeelsleden), lid van de raad van bestuur van de Sociale Dienst, vakbondsafgevaardigde ACV Openbare Diensten
- ✓ VAIS voert het Vlaamse beleid voor ontwikkelingssamenwerking uit: van bilaterale contacten met partners uit het Zuiden tot noodhulp en humanitaire bijstand
- ✓ Kunsthumaniora
- ✓ Geboren in: Welle (Oost-Vlaanderen)
- ✓ Werkt in: Brussel
- ✓ Woont in: Denderleeuw (Oost-Vlaanderen)
- ✓ Ambtenaar sinds: 1982
- ✓ Getrouwd met Luc Aelbrecht, twee zonen (Kristof en Leslie), 2 kleinkinderen (Yolana en Lina)
- ✓ Zegt over zichzelf: "Ik heb een grote teuf"

"Bij de Vlaamse overheid wordt nog te veel in standen gedacht. De denkers die het voor het zeggen hebben, kijken nog te dikwijls neer op de doeners die ondersteunende en uitvoerende taken doen", zegt Frans Cornelis, administrateur-generaal van het Agentschap voor Overheidspersoneel (AqO) over een niveau A-mentaliteit ten aanzien van B's, C's en D's. Ook zijn 'beste vriend, beste collega' Lea De Pauw van het Vlaams Agentschap voor Internationale Samenwerking (VAIS) ziet en betreurt de afstand tussen de collega's van verschillende niveaus. "Het is zoals met een klok. Elk radertje is even belangrijk", klinkt het in een gesprek waarin wordt gezegd wat wordt gedacht. "Dat doen we bij de Vlaamse overheid niet genoeg", luidt het.

FRANK WILLEMSE EN LEEN DE DYCKER

"Je moet er maar eens op letten. Er zijn mensen van niveau A die goedendag zeggen in de gang tegen andere mensen van niveau A, maar andere niveaus gewoon voorbijlopen. En dat is niet alleen omdat ze meer collega's van niveau A kennen, het is ook een kwestie van mentaliteit", zegt Frans Cornelis, zelf als niveau C bij de overheid begonnen en opgeklommen tot niveau A. Behalve indrukwekkend bebaard is hij binnen de Vlaamse overheid een autoriteit als het gaat om personeelszaken en bedrijfscultuur. Als enig gevolmachtigd onderhandelaar vertegenwoordigt hij bovendien de werkgever tijdens sociale onderhandelingen met de vakbonden. Daar leerde hij Lea De Pauw kennen als vakbondsafgevaardigde. Ze delen behalve een grote sociale bekommernis een pittige *parler vrai*. En ja, ze begroeten alle niveaus in de gang: van de poetsvrouw tot de minister.

U hebt uw studie afgebroken om in dienst te treden bij de overheid. Was dat noodgedwongen of was het een roeping?

FRANS: "Een combinatie van de twee. Mijn ouders waren kajotters: iets doen voor de gemeenschap zat er bij ons thuis ingebakken. Daarom was ik ook begonnen aan een studie maatschappelijk

assistent. Maar het eerste jaar eindigde ik met 59,4 procent terwijl je 60 procent moest halen. In die tijd betekende dat een volledige tweede zit. Intussen had ik al deelgenomen aan een examen voor opsteller bij de overheid. De uitslag kwam binnen toen ik voor mijn tweede zit aan het studeren was: negende op 2000 kandidaten. Toen heb ik besloten bij de overheid te gaan werken."

LEA: "Bij mij was er zeker geen sprake van een roeping. Ik had buurmeisjes die op het toenmalige ministerie van Arbeid en Tewerkstelling werkten. Die vertelden de meest waanzinnige verhalen over hun job: 's morgens naar de markt en hun daar gekochte groenten schoonmaken op 'den bureau', zo weinig tikopdrachten dat ze lijntjes verdeelden enzovoort. Voor mijn ouders waren ambtenaren profiteurs. Bij de overheid gaan werken was bijna een affront en dus geen optie. Ik ben na mijn humaniora bediende geworden in enkele boekhoudkantoren. Van het ene naar het andere. Intussen trouwde ik, kreeg ik twee kinderen en was ik op een bepaald moment werkloos. Een buur heeft toen geregeld dat ik mij mocht aanbieden bij de Vlaamse overheid. Ik kwam daar aan en een secretaresse liet mij op een bank in de gang zitten. "Wacht daar maar. De directeur heeft zo tijd voor u", zei ze. Ik heb drie dagen in die gang

Frans Cornelis: "Voeger zou ik hebben gezegd dat ik tot mijn 65ste zou blijven, maar de situatie thuis is veranderd. Vanaf mijn zestigste stop ik op de dag dat het niet meer leuk is"

gezet. Echt waar. Tot ik eindelijk bij hem mocht binnenkomen. En voor ik het wist, was ik zijn secretaresse."

Bent u verder kunnen doorgroeien in de Vlaamse overheid?

LEA: "Ik had er niet de diploma's voor. Bovendien had ik er geen behoefte aan, noch financieel noch qua voldoening. Zoals mijn man altijd zei: 'Ik ga niet graag werken, maar verdien wel veel. Jij verdient niet veel, maar jij gaat wel graag werken'. Als ik toen echter geweten had wat ik nu weet, was ik voor een hoger diploma gegaan of voor een examen niveau A."

FRANS: "Ik ben wel gegaan voor dat niveau A, toen nog niveau 1. Dat was mijn oorspronkelijke plan en ik wilde het zo snel mogelijk waarmaken. Maar de examens waren niet gemakkelijk en ik heb er jaren voor moeten studeren en ervaring opbouwen. Toen het eenmaal zo ver was, dacht ik tevreden te zijn met een functie als adjunct-adviseur. Maar er dienden zich andere kansen aan en ik kon directeur worden. Ik weet dat veel mensen zeggen dat je het geluk moet afdwingen, wat waar is, maar ik heb gewoon ook geluk gehad. Mijn directeur heeft een jaar langer gewacht om met pensioen te gaan zodat ik genoeg anciënniteit had om hem te kunnen opvolgen als directeur. En als je eenmaal directeur bent, ben je vertrokken."

Hebt u er ooit aan gedacht in de privésector aan de slag te gaan?

FRANS: "Nooit. Ik ben er fier op ambtenaar te zijn en te blijven."

LEA: "Toen ik in het Belgische paviljoen op de wereldtentoonstelling in Hannover werkte, heb ik aanbiedingen uit de

privé gehad, maar ik heb nooit de stap gezet. Waarom zou ik, met de jobs die ik tot nu heb gehad? Als ik over mijn werk vertel, kijken mensen uit de privé vaak hun ogen uit. Dan zijn ze jaloers op wat ik hier allemaal heb gedaan en nu nog kan doen. Ik moet daar wel bij zeggen dat ik het geluk heb gehad dat mijn chefs mijn zotste ideeën niet zomaar naast zich neergelegd hebben, maar luisterden en me lieten doen."

"Zorg ervoor dat iedereen tegen iedereen goedendag zegt in de gang en je krijgt een heel andere bedrijfscultuur"

FRANS CORNELIS

Hoeveel verdient u?

LEA: "Zo'n 2200 euro netto. Voor mij is dat meer dan voldoende, omdat mijn man ook goed verdient, maar ik hoor veel collega's zuchten dat ze te weinig hebben. Ik zie dat ook in mijn werk voor de Sociale Dienst: collega's die moeten rondkomen met 1200 euro per maand. Niet simpel. Terwijl ze toch ook hard werken en vaak een baas hebben die veel minder doet, maar veel meer verdient."

FRANS: "Ik had in september 1973, toen ik begon, 12 244 frank (306 euro, red.). Nu heb ik 4500 euro, mandaattoelage inbegrepen. Dat is meer dan genoeg. Maar ik mag het niet per uur uitlekken van mijn vrouw" (lacht)

Hoeveel uren werkt u dan per week?

FRANS: "Normaal vertrek ik om zeven uur thuis in Eeklo. Ik heb een auto met chauffeur, dus ik kan onmiddellijk beginnen te werken. En ik ben zelden

thuis voor acht uur en gewoonlijk pas om negen uur, halfniet."

LEA: "Onverantwoord vind ik dat."

FRANS: "Niet ideaal, noem ik dat. Het is door de combinatie van mijn taken: administrateur-generaal en gevolmachtigd onderhandelaar. Ik had dat laatste mandaat kunnen weigeren, maar dat is niet zo evident. Ik ben nogal plichtsbewust. Dat heb ik van thuis uit meegekregen en ik ben administratief zo opgekweekt. Er is ook geen oplossing voorlopig. We zijn al twee jaar bezig om andere sociaal bemiddelaars aan te stellen, maar voorlopig nog zonder resultaat."

U bent zelf ook lid van de vakbond. Is dat niet vreemd als u tegelijk onderhandelt in naam van de Vlaamse overheid als werkgever?

FRANS: "Ik kan die twee rollen perfect scheiden."

LEA: "Dat kan ik alleen maar bevestigen."

Waarom bent u zo actief geworden in de vakbond?

LEA: "Ik heb van thuis uit een rechtvaardigheidsgevoel meegekregen. Ik kan geen onrecht zien en ik klaag het ook aan. Dat was enkele collega's van de vakbond opgevallen en daarom hebben ze me gevraagd vakbondsafgevaardigde te worden."

FRANS: "We hebben niet altijd dezelfde mening, maar ik apprecieer het enorm dat Lea haar gedacht zegt. Dat missen we een beetje bij de Vlaamse overheid: authenticiteit, zeggen wat we denken."

Zeggen wat je denkt, wordt niet altijd geapprecieerd.

FRANS: "Dat mensen in een vergadering zwijgen, vind ik niet goed, maar ik be-

Lea De Pauw: "Ik heb van thuis uit een rechtvaardigheidsgevoel meegekregen. Ik kan geen onrecht zien en ik klaag het ook aan"

grijp het. Waar ik iets van krijg, is van mensen die 'wit' zeggen in de vergadering en 'zwart' buiten de vergadering. In het algemeen is het verschil te groot tussen wat we zeggen te zullen doen en wat we werkelijk doen."

Bijvoorbeeld?

FRANS: "Iedereen is het er intellectueel over eens dat we in de Vlaamse overheid meer moeten samenwerken. Zo staat het ook in het regeerakkoord en in alle beleidsnota's. Vervolgens wordt beslist dat het aantal VTE's (*voltijdse equivalenten, red.*) niet hoger mag zijn - liever lager zelfs - aan het einde van de regeerperiode. Die afslanking moet gebeuren op het niveau van de entiteit en per uitzondering op het niveau van het beleidsdomein. Terwijl iedereen aanvoelt dat je het alleen met minder volk kunt doen als je over de beleidsdomeinen heen gaat samenwerken. Alleen dan kun je echte efficiëntiewinsten boeken."

Samenwerken blijft een heikel punt, maar wat is er ten goede geëvolueerd bij de Vlaamse overheid?

FRANS: "We willen ons werk goed doen, een verschil maken in de maatschappij. Dat is niet altijd het geval geweest. Toen ik in 1973 begon, zaten we met zes plus een bureauchef in een kantoor. Die chef werkte keihard, maar om klokslag twaalf uur legde zij het werk neer, pakte de krant, zette de radio aan en dan werd er niet meer gewerkt tot klokslag twee uur. Door niemand. Ik heb toen heel Brussel leren kennen tussen de middel. Wat de anderen deden? Kaarten, breien, winkelen, naar de bioscoop en op café gaan. Of met iemand aanhouden." (*lacht*)

We werken nu dus harder. Is dat een ontwikkeling ten goede of ten kwaade?

FRANS: "Dat de werkdruk is gestegen, is goed. Mensen nemen meer hun verantwoordelijkheid. Dat is ook goed. Maar men is te ver gegaan in het loslaten van sociale contacten. Collega's kennen elkaar alleen professioneel. Een paar jaar geleden hebben we een 'fier op je team'-wedstrijd georganiseerd. De teams die goed functioneerden, bleken allemaal dingen samen te doen buiten de werkuren. Er zijn nu eenmaal een aantal zaken die je alleen van elkaar kunt verdragen als je weet hoe iemand buiten de werkuren is."

LEA: "Je moet toch over koetjes en kalves kunnen praten zonder daarop te worden aangekeken."

"Ik heb het geluk gehad dat mijn chefs mijn zotste ideeën niet zomaar naast zich neerlegden, maar luisterden en me lieten doen"

LEA DE PAUW

Hoe hebben jullie werk en gezin altijd kunnen combineren?

LEA: "Dat vraag ik me ook af. Onze kinderen gingen naar de crèche en tijdens de vakantie verdeelden wij onze vrije dagen om hen op te vangen. We hadden toen maar één week samen vakantie."

FRANS: "Ik zat sowieso met een lang woon-werk-traject. Van Eeklo naar Brussel is twee uur met de trein. Zelfs als je *nine-to-five* werkt, moet je om zeven uur vertrekken en kom je na zeven uur thuis. De beginperiode van de kinderen heb ik dus niet meege-

maakt en daarop volgde een kabinetsperiode waarin ik ook niet veel thuis ben geweest. Mijn vrouw heeft dat gelukkig allemaal kunnen opvangen. Wat we wel zijn begonnen te doen na vijftien jaar huwelijk, is elk jaar een week eropuit zonder de kinderen. Dat raad ik iedereen met een drukke job en een gezin aan. Maar voor ons was dat niet voldoende. Zowel mijn vrouw als ik voelden op een bepaald moment dat we uit elkaar groeiden. Toen kreeg mijn vrouw ook nog borstkanker en dat heeft ons - gelukkig - weer naar elkaar doen groeien. Dat proberen we nu zo te houden door meer dingen samen te doen."

Zoals?

FRANS: "Zoals zingen in het koor. We hebben het voorbij schooljaar ook samen een cursus gebarentaal gevolgd omdat mijn vrouw gehoorproblemen heeft."

U bent allebei midden vijftig. Begint u al uit te kijken naar uw pensioen of is het daarvoor nog veel te vroeg?

LEA: "Veel te vroeg. Ik werk nog veel te graag, hier in de stad, samen met mijn collega's. Echt waar, ik zou niet weten wat ik overdag op de boerenbuiten zou moeten doen."

FRANS: "Vroeger zou ik hebben gezegd dat ik tot mijn 65ste blijf werken, maar de situatie thuis is veranderd. Ik heb voor mezelf uitgemaakt dat ik vanaf mijn zestigste stop op de dag nadat het niet meer leuk is. In hetzelfde tempo blijven werken tot mijn 65ste is in elk geval geen optie. Maar dat zien we in 2014 wel weer."

Bedankt.

ONZE REDACTEUR OP CURSUS

En wat hebben we geleerd vandaag?

Marc Roth, extern lesgever leert onze redacteur - "ik had er niet veel zin in" - Veerle Van den Broeck 'Kwaliteitsvol communiceren voor niet-leidinggevend'

Levenslang leren is een van de motto's voor het Vlaamse overheidspersoneel. Dat motto indachtig stuurden wij collega Veerle naar de opleiding 'Kwaliteitsvol communiceren voor niet-leidinggevend'. Daar leerde ze alles wat ze nog niet wist over het evaluatiesysteem PLOEG en de communicatie met haar chef en anderen. En heeft ze daar wat aan gehad?

VEERLE VAN DEN BROECK

MARC: "Doe ik mijn werk dan niet goed?"

WOETER: "Jawel, maar euh ... we vragen gewoon ... dat je wat stiller zou praten als je telefoneert."

MARC: "Dus jullie vinden mij niet tof. En ik dacht nu net dat alles goed ging. Het is altijd hetzelfde."

Een oefening slecht nieuws brengen. Extern lesgever Marc Roth maakt het Woeter, ingenieur bij het Departement Mobiliteit en Openbare Werken niet gemakkelijk tijdens een van de vele rollenspelen van de opleiding 'Kwaliteitsvol communiceren voor niet-leidinggevend'. Stilzitten of veel theorie is er tijdens deze cursus niet bij. Eén collega speelt een rollenspel met Marc, de rest analyseert het gesprek.

Verwachtingen

In deze training komen zowel het evaluatiesysteem PLOEG als communicatietips aan bod. De deelnemers komen uit verschillende hoeken: boekhouders, IT'ers, ingenieurs, communicatiecollega's ... Iedereen komt met andere verwachtingen. En ik? Ik verwacht er niet al te veel van. Het is verschrikkelijk druk voor 13, en eigenlijk heb ik niet veel tijd en zin om nu de opleiding te volgen. Maar ik troost me met de gedachte dat je altijd wel iets kunt bijleren. "Weet er iemand waarvoor PLOEG staat?", vraagt lesgever Marc. Plannen, leidinggeven, opvolgen en ondersteunen, evalueren en gewaardeerd worden, zo blijkt. "Weer een logische afkorting, daar is de Vlaamse overheid

sterk in", grapt iemand. Marc legt ons uit dat de PLOEG-cyclus uit drie delen bestaat: planning, evaluatie en tussentijdse gesprekken. Tijdens de tweedaagse opleiding draait de meerderheid van de oefeningen om PLOEG.

"Daar word ik zenuwachtig van"

Mijn oefening is: een stille leidinggevende die ik moet overtuigen om actie te ondernemen. Wat nu? Oeps, ik kan niet tegen mensen die haast niets terugzeggen tijdens een gesprek. Daar word ik zenuwachtig van. Gevolg: telkens als er een ongemakkelijke stilte valt, denk ik dat het 'mijn chef' niet interesseert en probeer ik mijn punt op een andere manier duidelijk te maken. Niet zo efficiënt, analyseren mijn cursusgenoten. Ik heb ook te snel gepraat. Echt? Ik noteer: laat stiltes toe in een gesprek en blijf rustig. Zo heeft je gesprekspartner af en toe de tijd om na te denken.

Terneergeslagen stilte

Hoe breng je slecht nieuws? Drie groepen overleggen hoe je een goede en enthousiaste collega vertelt dat hij te luid spreekt. Met een mopje? Eerst dat enthousiasme benadrukken en dan zeggen dat dat ook aan de telefoon het geval is? In de praktijk blijkt het heel wat moeilijker. Iedereen loopt vast. Marc doet iedereen zweten en reageert voortdurend op de ergst mogelijke manier: van terneergeslagen stilte tot iemand die zijn zelfvertrouwen verliest.

Fouten

Een nieuwe opdracht dan. We moeten onze baas overtuigen om een tussentijds gesprek te houden. Christel van het Agentschap voor Landbouw en Visserij bijt de spits af. Ze brengt het er op het eerste gezicht goed vanaf, maar bereikt uiteindelijk niet het gewenste effect. Daarna komt haar collega Andy aan de beurt. Hij probeert het op een alternatieve manier door het tussentijdse gesprek meteen te houden. Marc blokt hem af, dat werkt dus ook niet. We analyseren wat er beter kon: allebei hebben ze niet genoeg argumenten en voordelen voor de leidinggevende aangehaald.

Tips voor PLOEG-gesprekken

- Blijf rustig.
- Bereid uw gesprek voor en doseer uw informatie.
- Wees niet bang om vragen te stellen of feedback te vragen. Veel problemen op het werk ontstaan omdat collega's te veel vooronderstellingen maken.
- Begrijp uw gesprekspartner u en aanvaardt hij wat u zegt?
- Vat af en toe samen wat u wil zeggen.
- Wind er geen doekjes om als u slecht nieuws brengt. U kunt beter op een beleefde, maar duidelijke manier uw punt maken.
- Zet uw argumenten op papier voor u naar uw chef stap.
- Peil naar het waarom van een probleem.

Kwaliteitsvol communiceren voor niet-leidinggevenden niveau A en B, en de variant voor niveau C en D, vindt u in het aanbod van het Agentschap voor Overheidspersoneel en kost 358 euro. Voor meer informatie kunt u terecht bij uw personeelsdienst.

www2.vlaanderen.be/personeelsopleiding

"Ik zie het aan je gezicht"

Ik mag nog eens oefenen op een tussentijds gesprek. Marc kaart een moeilijk punt aan: geduld hebben. "Je ziet het aan je gezicht", zegt hij me. Ik slaag er deze keer in rustig te blijven en niet te ratelen, oefening baart kunst. Ik zeg Marc dat ik eraan wil werken, en vraag hem hoe hij dat ziet. Hij stelt niet echt een oplossing voor. Ik dring aan, en nog eens. Op het einde ben ik tevreden, maar de anderen stellen tijdens de evaluatie vast dat ik geen oplossing heb gekregen, alleen een afspraak voor een volgende evaluatie. Ze vonden het wel goed dat ik bleef aandringen.

Wouter van MOW is aan de beurt. Hij moet bij een stipte collega, gespeeld door Marc, informeren waarom die de jongste weken elke dag te laat is en fouten maakt. Marc geeft aan dat het te maken heeft met problemen thuis. Wouter durft er niet verder op in te gaan omdat de problemen van Marc zich in de privésfeer bevinden. De anderen raden hem aan in te gaan op het waarom, en dat werkt. 'Het is voor een leidinggevende ook niet altijd makkelijk om achter de juiste beweeg-

redenen van iemand te komen. Peil duidelijk naar het waarom van een probleem, ook al gaat het om iets persoonlijks."

Wat nu?

Aan het einde van de dag ben ik heel blij dat ik deze opleiding gevolgd heb, ondanks het feit dat ik er niet veel zin in had. Ik heb er heel wat tips gekregen die ik zowel in interviews als in communicatie met anderen kan gebruiken. Ook de oefeningen waren nuttig: door gesprekken te analyseren leer je heel wat bij. Benieuwd of ik mijn chef kan overtuigen om mijn takenpakket te verminderen!

REAGEER

En u? Volgt u af en toe een opleiding? Kan dat nog in besparingsstijden? Welke vindt u nuttig en welke niet? Laat het ons weten via 13@vlaanderen.be.

Warm welkom

Geen rode loper, wel een protocollaire ontvangst voor de gasten op de receptie van de Vlaamse feestdag in het Brusselse Errerahuis. De collega's van de Protocoldienst van het Departement Diensten voor het Algemeen Regeringsbeleid (DAR) kijken na de allerlaatste voorbereidingen uit naar de komst van de eerste genodigden. Zij verwelkomen de gasten, roepen hun naam af, leiden de speech in en geven na de receptie een relatiegeschenk mee naar huis. Protocolchef Nina De Meire en haar team verzorgen jaarlijks een twintigtal van die officiële ontvangsten voor de - vaak buitenlandse - gasten van de Vlaamse minister-president.

Foto: Lieven Van Assche

Generieke proeven: geslaagd of gebuisd?

Ruim 7000 contractuele collega's hebben deelgenomen aan de generieke proeven, de toegangspoort tot een statutaire functie. Die generieke proeven zijn geen klassieke examens. Ze meten geen kunde of kennis, maar wel competenties. En daar zijn niet alle deelnemers over te spreken. Niet alleen gebuïden, maar ook geslaagden stellen zich vragen bij de manier waarop de proeven werden opgesteld. De ontwikkelaars van de test geven weerwoord.

MAARTEN DE GENDT EN VEERLE VAN DEN BROECK

De generieke proeven telden 12 788 deelnemers: 2672 voor niveau D, 3501 voor niveau C, 2956 voor niveau B en 3659 voor niveau A. Bij niveau D slaagde 80 procent van de deelnemers, bij niveau C net geen 60 procent. Bij A en B lag het slaagpercentage telkens rond 74 procent. Bij niveau B, C en D kwam een derde van de deelnemers van buiten de Vlaamse overheid. Bij niveau A was dat de helft. Maar wat vonden de kandidaten zelf van de test? En wat hebben collega Willy De Weirde (Agentschap voor Overheidspersoneel) en professor personeelspsychologie Karel De Witte (K.U.Leuven) daarop te zeggen? Zij hielpen de proeven mee ontwikkelen.

“Geen kafkaïaanse toestanden meer”

“Na 25 jaar als gesco te hebben gewerkt bij de Vlaamse overheid ben ik superblij met de kans die ik heb gekregen om te slagen voor de proef voor niveau C. De vorige examens waren te moeilijk voor mij, maar dankzij mijn lange ervaring ben ik voor deze proef geslaagd en ben ik benoemd.”

Caroline Mertens, Departement Bestuurszaken, geslaagd niveau C

“Ik ben blij dat ik heb kunnen deelnemen aan de generieke proeven, want de examens die bij Selor/Jobpunt worden georganiseerd, zijn te moeilijk voor ‘lagerschoolen’ zoals ikzelf, die al lang van ‘t school zijn.”

Karine Nevens, Departement Bestuurszaken, geslaagd niveau D, niet geslaagd niveau C

• **WILLY:** “We wilden inderdaad geen kafkaïaanse toestanden meer, geen zware kennistesten zoals de wervings-

examens van het vroegere Vast-Wervingssecretariaat (de voorganger van Selor, red.), waar je bijvoorbeeld zelfs moest weten wie er op de Congreskolom staat om benoemd te kunnen worden. Dat je goed kunt studeren zegt niets over hoe je functioneert op de werkvloer. Daarom hebben we een test ontwikkeld die kijkt hoe je reageert op realistische werksituaties.”

“Vragen met verschillende oplossingen”

“De proeven leken mij op het eerste gezicht goed te doen, maar nadenken over een goede strategische houding en je verplaatsen in de examen vergde heel wat concentratie. Ik had geen idee of ik geslaagd was toen ik buitenstapte. Ik heb nog nooit een examen afgelegd waarvan je niet weet wat het antwoord is.”

Anne-Marie Debacker, Departement Bestuurszaken, geslaagd niveau B

• **KAREL:** “De situaties in de vragen hebben inderdaad niet één juiste oplossing. Het zijn dingen die echt op de werkvloer kunnen gebeuren en waar je op verschillende manieren op kunt reageren. En sommige reacties zijn beter, andere zijn minder goed. Het klopt dat je flink wat inlevingsvermogen nodig hebt en dat je goed moet nadenken over de gevolgen van elke reactie.”

“Van buiten blokken niet nodig”

“Ik heb twee infosessies gevolgd, thuis het competentiewoordenboek geblokt en dezelfde voorbeelden keer op keer herhaald. Maar toen ik de generieke proef uiteindelijk aflegde, vroeg ik me af waarom ik zo veel moeite gedaan had.

Generieke proeven in een notendop

Wat?

De generieke proeven zijn een soort wervingsexamens. Wie slaagt, heeft een ‘ticket’ om mee te dingen naar statutaire functies die vrijkomen. Dat gaat natuurlijk niet automatisch: gewoonlijk is er nog een functiespecifieke proef voor iedere vacante functie.

Hoe?

De generieke proeven zijn geen examens waar je kennis getest wordt, en het zijn ook geen klassieke persoonlijkheids- en intelligentietesten. Ze meten vooral de waardegebonden competenties die voor ieder personeelslid van de Vlaamse overheid belangrijk zijn: klantgerichtheid, samenwerken, betrouwbaarheid en voortdurend verbeteren. Per niveau komen daar nog een paar andere competenties bij, zoals probleemanalyse voor niveau A en B en nauwgezetheid voor C en D.

De proeven bestaan uit een twintigtal vragen. Elke vraag geeft een situatie op de werkvloer en vier mogelijke reacties daarop. De deelnemers moeten bij elke reactie aangeven hoe gepast ze die vinden, op een schaal van ++ tot --. Alle vragen zijn gebaseerd op situaties die zich al in het echt hebben voorgedaan.

Voor de quoterings legt nadien een ‘expertenpanel’, met leidinggevenden en hr-verantwoordelijken, dezelfde test af. Hun antwoorden bepalen de score van de deelnemers: hoe dichter je eigen antwoorden bij die van de experts liggen, hoe hoger je score.

Waarom?

Enkele jaren terug is er een poging ondernomen om contractuele collega's die goed functioneerden en aan bepaalde voorwaarden voldeden, statutair te benoemen. Maar

dat stuitte op een *njet* van de Raad van State. Die vond dat toegang tot het openbaar ambt alleen mogelijk is via een wervingsexamen. Daarom werd een nieuw soort proef uitgewerkt waarvoor de contractuele collega's niet wekenlang moeten blokken, en die toch zaken meet die voor elke ambtenaar relevant zijn. Omdat de Raad van State ook oordeelde dat de toegang tot het openbaar ambt voor iedere burger gelijk moet zijn, werden de generieke proeven opengesteld voor alle geïnteresseerden, ook van buiten de Vlaamse overheid.

Wanneer?

De proeven voor niveau C en D vonden plaats in 2008. In maart 2010 kwam niveau B aan bod en in juni 2010 niveau A.

Er volgt nog een tweede ronde, zodat iedereen die niet geslaagd was, nog eens kan deelnemen. Dit najaar staat niveau C op de planning, en rond de jaarwisseling niveau D. In 2011 zullen niveau B en A volgen.

Het blijft vooral je eigen gevoel volgen en hopen dat je dezelfde gedachtegang hebt als de experts die na jou de test afleggen.
Sofie Cuddeman, AgOdi, geslaagd niveau B

"Ik ben voor de proeven van niveau D, C en B geslaagd. Ik heb eerst geprobeerd een zo goed mogelijk beeld te krijgen van wat mijn werkgever van mij verwacht. Daarom heb ik de competenties wel 200 keer gelezen. Tijdens de proeven heb ik de vragen op het gevoel beantwoord. Ik heb geredeneerd zoals ik ben, loyaal aan mijn werkgever, collegiaal, steeds denkend wat het beste is voor de klant en gematigd."

Johan Reyniers, Jongerenwelzijn, geslaagd niveau B, C en D

• **KAREL:** "Deze mensen begrijpen waarover het gaat. De tests draaien volledig rond de generieke competenties die de Vlaamse overheid verwacht, en niks anders."

• **WILLY:** "Maar voor dit soort testen hoeft je niks van buiten te blokken. De beste voorbereiding gebeurt op de werkvloer: sta gewoon stil bij de

verschillende situaties waar je in je dagelijkse werk mee te maken krijgt, en bedenk hoe je er zoal op kunt reageren. Op het gevoel antwoorden is inderdaad het beste."

• **KAREL:** "Maar je moet niet gewoon je eigen gevoel volgen. Je moet ook nadenken over wat de organisatie van jou verwacht in een bepaalde situatie."

"Goede evaluaties niet voldoende?"

"Het feit dat je na acht jaar dienst überhaupt nog een proef moet afleggen om aan te tonen dat je bekwaam bent om statutaire ambtenaar te worden, is te gek voor woorden. Waarom volstaat het niet dat je al zo veel jaar goede evaluaties krijgt?"

Tim Gregoir, Departement Mobiliteit en Openbare Werken, deelnemer niveau A

• **WILLY:** "Contractuelen die goed functioneren gewoon statutair maken, was niet mogelijk voor de Raad van State. Daarom zijn we op zoek gegaan naar een proef die iets anders test dan hoe goed je je huidige job doet. We staan er vaak niet meer bij stil: de statutaire benoeming geeft werkzekerheid, maar dat betekent niet dat je huidige job ook 45 jaar lang zal blijven bestaan. Denk bijvoorbeeld aan de functie van typist, die verdwenen is. De Vlaamse overheid moet zeker zijn dat ze je ook op andere plaatsen kan

inschakelen als dat nodig is. Contractuelen worden, in theorie, voor één specifieke functie geworven. Daar ben je waarschijnlijk heel goed in. Maar daarmee is nog niet aangetoond dat je ook breed inzetbaar bent in de rest van de organisatie. Daarom proberen de generieke proeven de basiscompetenties te meten die je nodig hebt om breed inzetbaar te zijn. Zoals 'voortdurend verbeteren'."

• **KAREL:** "Recent gebeurde er iets vergelijkbaars bij Volvo. Een aantal ervaren arbeiders van Opel hadden gesolliciteerd bij Volvo, maar ze waren niet geslaagd. Dat was niet omdat ze hun huidige werk bij Opel niet goed doen, maar omdat Volvo had getest of ze op verschillende plaatsen ingezet kunnen worden. Ze zochten bijvoorbeeld geen gespecialiseerde lassers, maar wel mensen die om het even waar in de productie kunnen meedraaien."

"Zegt niks over andere vaardigheden"

"Ik vraag mij af of wie geslaagd is nu een 'goede' ambtenaar is en degenen die gebuisd zijn 'slechte' ambtenaren zijn. Volgens mij is dat absoluut niet te beoordelen met deze test."

Pascale Wils, Departement Mobiliteit en Openbare Werken, deelnemer niveau A

• **WILLY:** "Als je niet geslaagd bent, betekent dat vooral dat je nog niet helemaal juist inschat wat goede

"Het zou inderdaad beter zijn als je je antwoorden kunt motiveren. Maar met duizenden deelnemers is dat praktisch onhaalbaar"

KAREL DE WITTE

"Sinds dit jaar is het wel mogelijk om feedback te krijgen"

WILLY DE WEIRDT

Hoe ziet de test eruit?

We tonen het aan de hand van een voorbeeldvraag die u kunt terugvinden op www.jobpunt.be/video.

- 1** U ziet een filmpje van twee mensen die in gesprek zijn. Een leidinggevende vertelt aan een van zijn medewerkers dat hij twijfelt of ze op thuiswerkdagen wel genoeg tijd besteedt aan haar werk. De medewerker reageert gepikeerd: "Mag ik dan niet thuiswerken en alle andere collega's wel? Dat is toch oneerlijk!"
- 2** Vervolgens ziet u vier verschillende manieren waarop de leidinggevende kan reageren. Voor elk van die mogelijke reacties moet u aangeven hoe gepast u ze vindt voor ambtenaren die werken bij de Vlaamse overheid.
- 3** U krijgt telkens vijf mogelijkheden. Als u de reactie heel gepast vindt, klikt u bijvoorbeeld ++ aan.

reacties zijn in belangrijke werksituaties."

• **KAREL:** "Nogmaals, de test meet alleen de generieke competenties en zegt niks over je andere vaardigheden. Vergelijk het met voetbal: misschien kun je wel goed voetballen, maar om in de ploeg mee te draaien, moet je bijvoorbeeld ook een goede teamspeler zijn."

"Een grote loterij"

"Al bij al ben ik ontgoocheld. De testen zijn veel te subjectief en zeggen weinig over de kennis en de kunde van een persoon. Daarenboven werd de jury pas samengesteld nadat de proeven werden afgenomen, wat de transparantie en de objectiviteit van de testen niet ten goede komt."

Wouter Hendrickx, Departement Onderwijs en Vorming, niet-geslaagd niveau B

"Ik vind deze proeven één grote loterij. Ik hecht er weinig waarde aan. Wie een goed resultaat behaald heeft, zal in mijn ogen en in de ogen van veel collega's geluk gehad hebben met gokken. En bovendien, waarom leggen experts de testen pas achteraf af?"

Stefanie Kerkhof, Agentschap voor Binnenlands Bestuur, deelnemer niveau A

• **WILLY:** "Dat de expertenjury de testen pas achteraf aflegt, heeft een goede reden. Het is om te vermijden dat ze op voorhand onder druk gezet worden om al iets los te laten over de testen."

• **KAREL:** "Daardoor wordt de hele procedure net eerlijker. Het is trouwens ook zo dat we de antwoorden waar weinig eensgezindheid over bestaat tussen de experts, niet meetellen. Bovendien groeperen we antwoordcategorieën die sterk op elkaar lijken, zoals '+' en '++'. Zo proberen we controversiële items en toeval uit te sluiten."

• **WILLY:** "Het klopt dat deze testen de kennis en kunde niet meten. En dat is net de bedoeling. De testen meten alleen de basiscompetenties, of basiswaarden, die je nodig hebt om in de Vlaamse overheid mee te draaien. Ze vormen alleen een soort pretest: om naar een specifieke functie te solliciteren, zul je nog altijd testen moeten afleggen die wel de nodige kennis en kunde voor die functie meten."

"Te weinig genuanceerd"

"De antwoordmogelijkheden liggen zeer dicht bij elkaar, het is echt moeilijk om daar een verschil tussen te maken. Ik heb het er met mijn collega's over gehad,

maar je kunt erover blijven discussiëren. Ik heb ook nooit mijn uitslag gekregen, dus ik weet niet wat ik fout heb gedaan."

Liliane Van Eyken, Bloso, niet-geslaagd niveau D

"Het examen vond ik weinig genuanceerd. Ik zou het beter vinden als je de keuze voor een antwoord kunt motiveren."

Marieke Taelemans, Jongerenwelzijn, geslaagd niveau B

• **KAREL:** "Het zou inderdaad beter zijn als je de antwoorden kunt motiveren. Maar met duizenden deelnemers is dat praktisch onhaalbaar. We hadden de mensen en middelen niet om dat allemaal te beoordelen en om feedback te geven."

• **WILLY:** "Sinds dit jaar is het wel mogelijk om feedback te krijgen. Op de website van Selor kunnen de deelnemers de test voor niveau B opnieuw afleggen, en krijgen ze bij elk antwoord uitleg waarom de reactie wel of niet opportuun geacht wordt. Ook voor de andere niveaus zal er binnenkort zo'n feedbacktest komen."

- www.ikgroeiinmijnjob.be
- www.selor.be
- www.jobpunt.be/informatie_generiekeproeven

Het bureau van ...

VERA VAN DE VELDE (40), ONDERWIJSINSPECTEUR BIJ HET DEPARTEMENT ONDERWIJS EN VORMING

"Een bureau in Brussel hebben onderwijsinspecteurs niet, wij werken van thuis uit als we niet op pad zijn", zegt Vera. Ze werkt ongeveer een vierde van haar tijd thuis, de rest brengt ze door op scholen en in het Consciencegebouw in Brussel.

Het archief in de kasten op de achtergrond is voor haar onmisbaar.

"Daar bewaar ik de informatie over de scholen die ik doorlicht, en ook de afspraken die we maken om ons werk op dezelfde manier aan te pakken, decreten, informatie uit opleidingen ... Naast mijn laptop is dat archief verboden terrein voor de rest van het gezin." (lacht)

Zoon Dries heeft zijn bureau in dezelfde ruimte als Vera. "Als hij voor school werkt, heeft hij het liefst iemand in de buurt. De dagen dat ik op pad ben, verwerk ik 's avonds zoveel mogelijk informatie. Na

de 'gezinsavondspits' vind je me meestal achter mijn pc. En ik ben niet de enige. Als ik rond negen uur een mailtje stuur naar mijn collega's, krijg ik meestal binnen het kwartier een antwoord."

Elke doorlichting van een school begint thuis. "We krijgen informatie van de col-

"Als ik 's avonds rond negen uur een mail stuur, krijg ik binnen het kwartier een antwoord"

lega's uit Brussel, zoals leerlingenaantallen en vorige doorlichtingsgegevens. Met die gegevens en met het vooronderzoek op de school bepalen we een focus. Dat zijn leergebieden en processen die we tijdens de doorlichting grondig onder de loep nemen."

Een doorlichting van een school gebeurt door minstens twee collega's, soms ook drie. Een van hen is de verslaggever. "Dat

verslag maken we thuis. Bij een thuiswerkdag probeer ik vroeg te beginnen, zo rond halfacht. Ik werk de hele dag goed door, zodat ik om halfvijf kan stoppen om een paar uur met mijn gezin bezig te zijn. Tijdens zo'n thuiswerkdag bel en mail ik geregeld met mijn collega's om dingen af te spreken."

Wie geen verslaggever is van een doorlichting, krijgt andere taken.

"We trekken bijvoorbeeld naar scholen om na te gaan of tekorten uit een vorig verslag efficiënt aangepakt zijn. Daar maken we dan thuis een verslag van. En we sporen geregeld naar Brussel voor vormingen, werkgroepen en teamdagen. Mijn agenda kan ik niet missen om doorlichtingen, onderzoeken, opdrachten, werkgroepen en thuiswerk goed op elkaar af te stemmen. Hij ligt dan ook altijd binnen handbereik."

“Als je hiervoor kiest, moet je lange dagen willen maken”

Profiel

Leeftijd 30 • **Werkt** sinds 2006 bij de Vlaamse overheid. Eerst als beleidsmedewerker bij het Departement Landbouw en Visserij, sinds 2008 als attaché Visserij bij de Vlaamse Vertegenwoordiging bij de EU • **Loon** 2200 euro netto/maand (exclusief maaltijdcheques) • **Niveau** A • **Werk**t van 8.30 tot 18 uur, tijdens het Belgische voorzitterschap vaak tot 20 uur 's avonds • **Opleiding** bio-ingenieur • **Woont** in Kessel-Lo • **Werkt** in Brussel • **Komt naar het werk** met de trein • **Werkt samen** met zijn secretaresse Moira (zijn "steun en toeverlaat"), drie experts die hem inhoudelijk ondersteunen, zijn collega's van het team Landbouwbeleid bij het departement en de acht medewerkers van het raadssecretariaat

"Ik bereid me al twee jaar voor op dit voorzitterschap"

België is nog tot eind dit jaar voorzitter van de Raad van de Europese Unie. Als attaché Visserij zit Kristof Geutjens altijd al op de eerste Europese rij, maar door het voorzitterschap is zijn takenpakket nog uitgebreid. Twintig raads werkgroepen lang prikt het bordje 'president' voor zijn neus. "De rol van voorzitter is heel intensief. We zitten met 40 rond de tafel en je moet constant inspelen op alles wat er gezegd wordt."

PETRA GOOVAERTS

Waarom sprak de job van attaché u aan?

"Ik ben gestart als beleidsmedewerker bij het Departement Landbouw en Visserij. Voor thema's zoals landbouw en visserij wordt ongeveer alles Europees bepaald en dat sprak mij meteen heel erg aan. Sinds het midden van 2008 werk ik als attaché bij de permanente vertegenwoordiging. Ik ben elke dag bezig met Europees beleid. Ik adviseer vooral de adjunct-permanente vertegenwoordiger van België bij de EU en ben zo een radertje in de contacten tussen de Vlaamse overheid en de Europese instellingen. Ik ben heel blij met de bevoegdheid van visserij, het is de enige materie die

exclusief aan Vlaanderen is toegewezen. Daardoor heb ik als Vlaams attaché evenveel bevoegdheden als federale attachés voor andere thema's. Ik was 28 toen ik attaché werd. Dat is misschien jong, maar er werken hier wel meer jonge collega's. Het is gewoon een stap die je moet durven zetten."

Welke eigenschappen zijn belangrijk voor een attaché?

"In de diplomatieke wereld moet je sociaal en tactvol zijn. Je moet op korte tijd veel informatie verwerken en snel naar de kern kunnen gaan. Het gaat vaak over heel technische zaken. Ik werk samen met een aantal experts die mij inhoudelijk bijstaan en het is

belangrijk om alles wat ze mij uitleggen goed te begrijpen en te onthouden. Een dag ziet er ook altijd anders uit. Die afwisseling is plezierig, maar maakt het soms ook moeilijk."

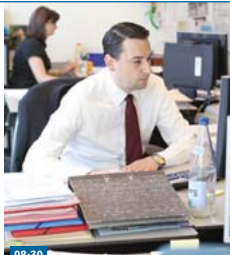
Hoe hebt u zich voorbereid op uw eerste raads werkgroep als voorzitter?

"We bereiden ons al twee jaar voor op dit voorzitterschap. Ik heb een aantal opleidingen gevolgd en ik heb natuurlijk ook veel opgestoken van mijn voorgangers, Spanje en vooral Zweden. En we worden permanent ondersteund door de medewerkers van het raadssecretariaat. Zij adviseren me over ongeveer alles: de te volgen strategie, het opstellen van agenda's enzovoort."

Het is de taak van een raads werkgroep om wetsvoorstellen van de Europese Commissie te onderzoeken en te beoordelen voor die naar de Raad van Ministers gaan. Ik overleg dus ook veel met de Commissie. Elke dinsdagvoormiddag overloop ik met het raadssecretariaat en de Commissie punt voor punt de agenda van de vergadering van donderdag. Die inhoudelijke voorbereiding is heel belangrijk, zo begin je met een gerust gemoed aan de vergadering. Al moet ik toegeven dat ik toch zenuwachtig ben. Een beetje zoals een kind de avond voor Sinterklaas." (lacht)

Hoe houdt u werk en privé evenwicht?

"Tot het einde van het voorzitterschap, eind december, zal ik heel veel aan het werk zijn. Ik heb mijn vrienden en familie vooraf laten weten dat ze me tot dan wat minder zullen zien. (lacht) Maar ook naast het voorzitterschap heb ik geen *nine-to-five*-job. Als je hiervoor kiest, moet je lange dagen willen maken."

08:30

Vandaag zit Kristof zijn eerste raads werkgroep voor. Op zijn bureau beantwoordt hij mails en neemt hij een paar documenten voor de vergadering door. Hij bekijkt ook de protocollaire afspraken. "Ik mag op het einde niet vergeten de token te bedanken."

10:16

De raads werkgroep interne en externe visserij start met 41 leden. Kristof zit aan het hoofd van de tafel tussen een juridisch adviseur en een medewerker van het raadssecretariaat.

14:47

De namiddagssessie begint. Er wordt onder meer gepraat over een voorstel van de Europese Commissie om de vangst op anjovis opnieuw toe te laten in de Golf van Biskaje.

09:35

Kristof stapte met zijn secretaresse Moira naar het Europees Raadsgebouw Lex, even verderop in de Brusselse Wetstraat. Ze zijn zwaar beladen met de relatiegeschenken voor de leden van de werkgroep: een sjaaltje voor de dames en een das voor de heren.

13:05

Einde van de voormiddagssessie en tijd voor een babbel met de leden van de werkgroep. Zoals gepland heeft Kristof vier dossiers kunnen behandelen.

13:50

Kristof neemt een snelle lunch in het restaurant in het Lexgebouw.

16:05

Einde van de raads werkgroep. Kristof bespreekt nog een aantal dingen met zijn delegatiecollega's Barbara, Hilde en Benjamin van het Departement Landbouw en Visserij. Daarna gaat hij snel terug naar zijn kantoor om verder te werken.

18:40

Op de afscheidsreceptie van de Zweedse attaché zorgt Kristof voor een afscheidswoordje. Ook dat is een taak voor de voorzitter. Daarna is er nog tijd voor netwerking.

Vrouwelijke collega's verdienen 11 % minder

Mannen en vrouwen die hetzelfde werk doen bij de overheid, krijgen hetzelfde loon. Maar uit het onderzoek 'De samenstelling van de loonkloof in België' van de K.U.Leuven blijkt dat er bij gewesten en gemeenschappen, en dus ook hier bij de Vlaamse overheid, een loonkloof is van 11,32 %. 13 zocht uit hoe het komt dat er zo'n verschil is tussen wat mannen en vrouwen verdienen.

VEERLE VAN DEN BROECK

In theorie is er geen loonkloof bij de Vlaamse overheid, benadrukt Gijs Martens, beleidsadviseur bij het Departement Bestuurszaken. "Een loonkloof ontstaat als mannen meer verdienen dan vrouwen in dezelfde functie. Doordat je salarisschaal gekoppeld is aan je functie, is dat hier dus niet mogelijk. Mannen en vrouwen in dezelfde functie en met dezelfde anciënniteit, krijgen hetzelfde loon. Het geslacht speelt daarbij geen enkele rol."

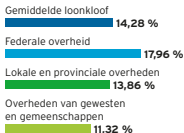
Maar in de praktijk is dat anders. Als je naar het loon kijkt dat mensen maandelijks krijgen, ligt dat bij vrouwen gemiddeld een stuk lager dan bij mannen, zo stelt het onderzoek. Dat is niet alleen zo bij de overheid, maar ook in andere sectoren. "Daar zijn een aantal redenen

voor", zegt Vlaams Emancipatieambtenaar Ingrid Pelssers. "Bij ons krijgen mannen en vrouwen aan de basis inderdaad wel hetzelfde loon, maar de carrière verloopt bij vrouwen vaak anders dan bij mannen. Vrouwen werken vaker deeltijds om werk en gezin beter te kunnen combineren. Dat heeft een weerslag op hun loon. Daarnaast zijn nogal wat oudere vrouwelijke collega's minder hoog geschoold, waardoor ze automatisch een lager loon hebben. Ook dat beïnvloedt het gemiddelde looncijfer. Net

als het feit dat vrouwen minder gemakkelijk in de beter betaalde managementfuncties raken. En tot slot is het zo dat nieuwe personeelsleden met ervaring uit de private sector, almaar vaker over hun loon onderhandelen. Dat levert mannen doorgaans meer op dan vrouwen."

Beter dan andere overheden

De loonkloof bij gewesten en gemeenschappen is minder groot dan bij andere overheden, en ligt ongeveer 3 % onder het gemiddelde, zo blijkt uit het onderzoek. "Gemeenschappen en gewesten scoren dus al beter dan andere overheden. Maar een loonkloof van 11,32 %, daar mag de Vlaamse overheid zich niet zomaar bij neerleggen. Er is nog werk aan de winkel", besluit Ingrid Pelssers.

De onderzoekers baseren hun cijfers op de Salarissenquête 2008 van het magazine Vacature, waarbij 86 782 mensen ondervraagd werden. Over de Vlaamse overheid zijn geen specifieke gegevens beschikbaar.

Mag uw leidinggevende een opleiding weigeren?

De Vlaamse overheid speelt haar uitgebreide vormings- en opleidingsmogelijkheden graag uit in haar aanwervingsbeleid. Maar klopt dat beeld wel? Kunt u hier makkelijk een opleiding volgen, of weigert uw chef dat in de praktijk? En mag dat zomaar?

VEERLE VAN DEN BROECK

Zin in een cursus Interieurontwerp, Schrijnwerkers van Spaans? "Hoewel 'voortdurend verbeteren' een van de basiscompetenties van de Vlaamse overheid is, kunt u niet om het even welke opleiding volgen op kosten van en tijdens het werk", zegt Matthias Roman van de afdeling Regelgeving van het Departement Bestuurszaken. "Als u een cursus Spaans wilt volgen, omdat u dat geregeld nodig hebt tijdens uw werk, is dat perfect te verantwoorden. Maar als dat voor uw job maar één keer per jaar nuttig kan zijn, zal uw chef die opleiding waarschijnlijk weigeren. Vorming is een recht, zo staat in het Vlaams Personeelsstatuut (VPS), maar ze moet wel verband houden met uw werk." Uw chef kan u ook om andere redenen een vorming weigeren. Gebrek aan budget bijvoorbeeld, of de continuïteit van de dienstverlening die verzekerd moet worden.

In bepaalde gevallen is vorming een plicht, zegt het VPS. Als u van job verandert, kunt u verplicht worden een cursus te volgen. Wie statutair wordt bijvoorbeeld, moet tijdens zijn proeftijd een aantal opleidingen volgen, die de chef niet kan weigeren. Welke opleidingen dat zijn, verschilt van beleidsdomein tot beleidsdomein.

Verplichte opleidingen bij De Lijn

Niet iedereen valt onder het VPS, zoals de collega's van De Lijn. "Het personeelsstatuut bepaalt dat De Lijn opleidingsmogelijkheden voorziet voor haar personeelsleden", zegt Sonja Vinck, ver-

antwoordelijke opleidingen. "Onze chauffeurs volgen naast een basisopleiding ook elk jaar minstens één dag voortgezette opleiding, in het kader van het wettelijk verplichte attest vakbekwaamheid. Daarnaast ontvangen zij via interne nota's extra informatie om hun functie goed en efficiënt uit te oefenen. Ook de bedienden moeten een aantal opleidingen volgen. Via het strategisch project 'Lijnacademie' wil De Lijn haar opleidingsbeleid nog verder professionaliseren."

Verlof voor vorming

De regeling van 'educatief verlof' die bestaat in de privésector, is in het VPS niet opgenomen. "Alle personeelsleden kunnen naar aanleiding van een vorming wel vormingsverlof of dienstvrijstelling voor vorming krijgen", voegt Matthias Roman toe. Ook De Lijn heeft een systeem van 'educatief verlof' uitgewerkt, dat aanleunt bij de wettelijke regeling voor de privésector.

Het VPS bevat geen voorwaarden of criteria waaraan een vorming moet voldoen om vormingsverlof te kunnen krijgen. "Het is de taak van de lijnmanager om te oordelen over de noodzaak van een vorming en over het aantal uren verlof dat aan een vorming wordt gekoppeld. Als een lijnmanager oordeelt dat een opleiding niet noodzakelijk is, kan hij het vormingsverlof uiteraard weigeren", besluit Roman. U hebt niet de mogelijkheid om beroep aan te tekenen.

CONCLUSIE

U kunt meestal zonder problemen een opleiding volgen, zolang die bij uw taken aansluit en als resultaat heeft dat u zich verbetert. In de meeste gevallen krijgt u daar ook vormingsverlof voor.

Hoe kun je duurzaam winkelen?

Pesticiden, lange transporten, hoge energiekosten, veel verpakking, slechte arbeidsomstandigheden in het Zuiden: veel voedingsmiddelen en alledaagse producten zoals kleding hebben negatieve gevolgen voor mens en milieu. Het goede nieuws is dat er vaak alternatieven in de winkel liggen. Drie collega's geven tips om uw winkelkarretje verantwoord te vullen.

PETRA GOOVAERTS

Koop eerlijk

Wat? "Bij fair trade of eerlijke handel draait alles om een eerlijke prijs voor lokale boeren uit het Zuiden", vertelt communicatieadviseur Gitti Van den Borre van het Vlaams Agentschap voor Internationale Samenwerking. De kans is groot dat u op kantoor elke dag fairtradekoffie drinkt. De Vlaamse overheid is al jaren een groot afnemer van koffie, thee en

Gitti Van den Borre
Communicatieadviseur bij het
Vlaams Agentschap voor
Internationale Samenwerking

fruitsap uit de eerlijke handel. "Maar het aanbod is al veel ruimer dan die klassiekers. Ook fruit, suiker, koekjes, snoepjes, roomijs, honing, kleding, bloemen en verzorgingsproducten dragen het label." U herkent de producten aan het Max Havelaarlabel, een onafhankelijk keurmerk voor eerlijke handel. Ook Oxfam Fairtrade en Fair Trade Original zijn zulke keurmerken.

Waarom? "Fair trade streeft naar meer rechtvaardigheid in de internationale handel. Producenten in het Zuiden krijgen een eerlijke prijs voor hun producten: een prijs die rekening houdt met de aard van hun werk, hun inspanningen en hun koopkracht. Tijdens onderhandelingen wordt een minimumprijs vastgelegd waarmee de boer zijn gezin kan onderhouden en kan investeren in zijn zaak. Daarbovenop ontvangen groepen van producenten nog een premie die de hele gemeenschap ten goede komt", weet Gitti.

Waar? U vindt voor steeds meer producten een fairtradealternatief in de supermarkt. Oxfam-Wereldwinkels heeft een exclusief fairtradeassortiment. Ook in natuurwinkels en in sommige cafés en restaurants kunt u voor eerlijke producten kiezen.

www.befair.be
www.fairtrade.be
www.maxhavelaar.be

Koop groen

Wat? "Een groene jeans is gemaakt van hennep, bamboe of biokatoen waarvoor bij de teelt geen schadelijke pesticiden en kunstmeststoffen worden gebruikt. Hennep en bamboe hebben bovendien erg weinig water nodig", zegt beleidsmedewerker Jürgen Loones van het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie, die voor de Vlaamse overheid het Green Jeansproject opvolgt. "Verven en bewerken gebeurt met natuurlijke materialen, in respectvolle omstandigheden en tegen een eerlijk loon."

Waarom? "De ecologische impact van onze kleding is vaak heel groot", aldus Jürgen. "Jeans is daar een duidelijk voorbeeld van. Bij de teelt van katoen, de belangrijkste grondstof van jeans, worden heel veel bestrijdingsmiddelen gebruikt." Voor de katoenteelt is ook erg veel water nodig: maar liefst 10 000 liter voor één jeans. "Maar dat is niet alles: ook bij het bleken, verven en kreukvrij maken komen schadelijke stoffen te pas. Bovendien worden veel van onze kleren in Azië gemaakt, zodat ze veel kilometers afleggen. En de arbeidsomstandigheden daar vormen een probleem: lage lonen, lange werkdagen, hoge gezondheidsrisico's ..." De campagne 'Let

Koop lokaal

Wat? 'Als u producten koopt van Belgische oorsprong of met een label van VLAM, dan zijn ze lokaal geteeld en eet u dus duurzaam', legt marketingadviseur Luc van Belleghem van VLAM uit. 'VLAM promoot lokale producten, streekproducten en producten van erkende hoevevinkels. Duurzaam consumeren is ook letten op de seizoenen. Biologische producten uit eigen streek scoren het best op het vlak van herkomst en respect voor de seizoenen.'

Waarom? 'Het is eigenlijk heel logisch om producten te kopen die hier gemaakt worden. Ze zijn verser en dus lekkerder, er is minder transport nodig en u steunt de lokale economie', somt Luc de voordelen op.

Groenten en fruit die buiten het seizoen in de winkel liggen worden ofwel in gestookte serres geteeld of over lange afstanden vervoerd, en zijn duur. Een seizoenskalender geeft u een mooi overzicht van welke groenten en welk fruit in elk seizoen thuishoren. 'Voor vis houden we rekening met de aanvoer op onze veilingen en met het paaienseizoen van de vissen', vult Luc aan. Op www.visinfo.be kunt u de viskalender bekijken en downloaden.

zouenskalender geeft u een mooi overzicht van welke groenten en welk fruit in elk seizoen thuishoren. 'Voor vis houden we rekening met de aanvoer op onze veilingen en met het paaienseizoen van de vissen', vult Luc aan. Op www.visinfo.be kunt u de viskalender bekijken en downloaden.

Waar? Lokale producten kunt u echt overal kopen: op de markt, in de winkel om de hoek, in de supermarkt of op de boerderij. Vaak kunt u op het etiket zien dat de melk of de aardappelen afkomstig zijn uit België. Tal van labels, zoals het biogarantielabel, VLAM-kwaliteitslabels zoals Flandria (groenten en fruit), Certus (varkensvlees) en Meritus (rundvlees), of oorspronglabels zoals 'Kazen van bij ons', wijzen u de weg.

Luc van Belleghem
Marketingadviseur bij VLAM

DE SMAAK TE PAKKEN GEKREGEN?

De Week van de Fair Trade loopt van 29 september tot 9 oktober.

 www.befair.be

Het team Duurzame Ontwikkeling van het Departement Diensten voor het Algemeen Regeringsbeleid (DAR) organiseert van 4 tot 8 oktober 2010 de Dagen van de Duurzame Ontwikkeling om Vlaamse ambtenaren te informeren en te tonen hoe u duurzamer kunt werken en leven. Duurzaam talent is dit jaar het thema.

 www.vlaamsedagdo.be

your blue jeans talk ... green' wil met steun van de Vlaamse overheid consumenten bewust maken van die problemen.

Waar? Op de site www.greenjeans.be vindt u een overzicht van verkooppunten, merken en labels. Zowel in gespecialiseerde ecologische winkels, sommige grote modeketens, als in jeanswinkels kunt u na wat zoeken een 'groene' jeans vinden die vrij duurzaam geproduceerd is.

www.greenjeans.be

Jürgen Loones
Beleidsmedewerker bij het Departement
Leefmilieu, Natuur en Energie

www.vlam.be

www.streekproduct.be

www.lekkervanbijons.be

www.visinfo.be

www.groentekalender.be

www.biogenietengids.be

Is een van uw collega's pas bevallen? Kiest iemand voor een nieuwe uitdaging? Of zit u gewoon in een fantastisch team? Laat uw collega weten waarom hij zoveel voor u betekent en stuur hem een bloemetje.

Schat aan ervaring

De secretaresses van de Inspectie van Financiën van het Departement Financiën en Begroting willen collega **MARIE-CLAIRE DELPIESENTE** uitwinnen met een boekje

Marie-Claire Delpiesente

"In 1999 kwam je onze kantoren in de Koolstraat binnengestapt. Je bracht een schat aan ervaring en levenswijsheid mee en werd meteen een aangename collega. Als we onverwacht vakantie nodig hadden door omstandigheden thuis, was je altijd bereid om in te springen. 'Geen probleem!' was je standaardantwoord. We wensen je nog vele gezonde en gelukkige jaren samen met je kleinkinderen en de rest van je familie. En spring zeker nog eens binnen als je komt shoppen in de Brusselse Nieuwstraat."

"Geen probleem! was je standaardantwoord"

Levende legende

De afdeling Regelgeving van het Departement Bestuurszaken wenst collega **MARCEL DIERICK** het allerbeste toe met zijn pensioen

Marcel Dierick

"Na een carrière van meer dan veertig jaar ga je met pensioen. Je was een van de pioniers van het toenmalige ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, en door je jarenlange staat van dienst was je voor vele collega's een levende legende. We willen je hartelijk danken voor je inzet en de aangename samenwerking. Naast je kennis en ervaring zullen we vooral je pittige optreden, je gekruide e-mails, je aanstekelijke bulderlach en je sappige reisverhalen missen. Alle collega's wensen je een boeiend nieuw leven toe!"

"Pionier van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap"

Proficiat/Geslaagd

CORVE, de Coördinatieraad Vlaams E-government van het Departement Bestuurszaken, feliciteert collega **SARAH BUELENS**

Sarah Buelens

"Je bent geslaagd voor het overgangsexamen voor bevoordeling naar niveau A. Een welgemeende proficiat! Hoed af voor je inzet en volharding tijdens de voorbije twee jaar! Blokken voor die moeilijke examens, ondertussen fulltime blijven werken en ook nog jonge moeder zijn, je moet het maar doen! We wensen je heel veel geluk en nieuwe kansen op niveau A (liefst bij ons)!"

"Hoed af voor je inzet en volharding!"

Nieuwe uitdaging

De Sociale Dienst van de jeugdrechtsbank in Dendermonde wuift collega **LEEN VAN NUFFEL** uit

"Bedankt voor je jarenlange inzet en steun op onze Sociale Dienst. Je stond altijd klaar voor onze klanten, maar ook als zorgende 'moeder' voor nieuwkomers en anciens op onze dienst. Begin augustus ga je een nieuwe uitdaging aan als teamverantwoordelijke bij het CBJ Brussel-Halle-Vilvoorde. We wensen je veel geluk en binnen onze dienst zullen je warmte en Aalsterse humor blijven bestaan."

"Zorgende moeder voor iedereen"

Bedankt

Het Agentschap voor Facilitair Management geeft bloemetjes aan alle **ELLIPS-COLLEGA'S VAN DE DAB CATERING EN DE DAB SCHOONMAAK**

"Dit jaar waren de Ellips-collega's aan de beurt, maar eigenlijk is dit bloemetje voor iedereen van de DAB Catering en de DAB Schoonmaak. Elke dag opnieuw zorgen jullie ervoor dat alle collega's in onze gebouwen in de beste omstandigheden aan de slag kunnen. Voor dag en dauw zijn jullie al paraat om bureaus en toiletten te poetsen en de menu's in onze restaurants klaar te maken. Jullie werk wordt vaak onterecht ondergewaardeerd, daarom zetten we jullie met plezier in de bloemetjes."

"Voor dag en dauw staan jullie paraat"

Nieuwe job

Marie-France Monseur, Wendy Volders, Irène Vaelen, Tilly Vanhees, Bert Daenen en Tony Ottenbours van het Agentschap voor Facilitair Management (AFM) uit Hasselt willen graag **CHRISTIANE BOTTU** van het Agentschap voor Wegen en Verkeer in de bloemetjes zetten

Christiane Bottu

"Je stond altijd voor iedereen klaar, om te helpen of in te springen als we onderbezet waren. Je deed je werk bij AFM met volle inzet, we konden altijd op je rekenen. Lieve Chris, jij verlaat ons om bij Wegen en Verkeer te gaan werken, dus we blijven je in de toekomst gelukkig nog zien. Maar we gaan je heel hard missen!"

"We gaan je heel hard missen!"

STUUR EEN MOOI BOEKET NAAR UW COLLEGA!

Wilt u een collega in de bloemetjes zetten? Stuur dan uw nominatie met een paar woordjes uitleg en een leuke foto van uw collega naar 13@vlaanderen.be. Wij zorgen voor een mooie ruiker!

Win

Ook in september en oktober trakteert 13 sportievelingen, cultuurliefhebbers en gezinnen op heel wat lekkers: vrijkaarten, boeken, MelkTwisters ... Op www.uitinvlaanderen.be vindt u nog meer doe-ideeën.

Voor u enthousiast gaat deelnemen ...

Wie wil winnen, mailt uiterlijk op 19 september (Gordelaars op 3 september, voor Indonesische muziek op 15 september en voor de boeken en de MelkTwisters op 30 september) naar 13@vlaanderen.be. Vermeld uw naam, adres, telefoonnummer en entiteit, en zet in de onderwerpregel de wedstrijd waaraan u deelneemt. Stuur een aparte mail per wedstrijd. Als u een kaartje voor een voorstelling wint, krijgt u uiterlijk twee dagen vooraf een bevestiging. Krijgt u geen bericht, dan hebt u niet gewonnen.

5 x 2 kaartjes Beverly Jo Scott in AB

Op zaterdag 2 oktober kunt u naar 'Planet Janis en Jimi' in de Brusselse AB. Zangeres Beverly Jo Scott brengt werk van Janis Joplin en Jimi Hendrix, die alzebeveertig jaar dood zijn. Met 'Planet Janis', een voorstelling met de strafte nummers van Joplin, toert Scott intussen al vijf jaar rond. Voor het tweede deel brengt ze samen met een paar gitaarhelden een hommage aan Jimi Hendrix. Mail 'wedstrijd Janis en Jimi'.

www.abconcerts.be of 02 548 24 24

50 MelkTwisters van VLAM

De collega's van VLAM geven maar liefst 50 Twisters weg aan lenige collega's. Dat gezelschapsspel kunt u met het hele gezin spelen en zorgt gegarandeerd voor heel wat pret. Ideaal ook voor verjaardags- en andere feestjes. De boodschap die de collega's willen uitdragen, is 'met melk en de MelkTwister blijft je soepel voor later'. Niet gewonnen, geen nood. U kunt ook online een exemplaar bestellen voor 5 euro. Mail 'wedstrijd MelkTwister'.

www.drinkmelk.be

GRATIS

- 9/9 - 13/11: **Toegepast: Fit to Boost**, een expo met werk van het ontwerptalent dat de afgelopen 15 jaar in de prijzen viel bij Design Platform Limburg in de Design Vlaanderen Galerie, Kanselarijstraat 19, Brussel, www.designvlaanderen.be
- Tot 24/12: **Dier en plant als migrant, waarom dieren en planten verhuizen**, een tentoonstelling in het Natuureducatiecentrum De Vroente, Putsesteenweg 129, Kalmthout, www.devroente.be
- 3/10-17/11: **Kleurboel**, een expo met werk van kinderboekillustratoren die hebben deelgenomen aan de tweejaarlijkse internationale illustratorenwedstrijd Key Colours, Het Stadsmus, Guido Gezellestraat 2, Hasselt, www.hetstadsmus.be

5 x 2 kaartjes Slotconcert van de Gamelan Sunday

Zondag 19 september staat BOZAR in het teken van de Indonesische muziek. 's Morgens geeft Euis Komariah een tembang sundaconcert, dat is vocale hofmuziek. 's Namiddags is er een kecak-workshop (typisch Balinese muziek) en een demonstratie door het gamelanorkest Kyai Fataillah. Verder zijn er Balinese dansen, begeleid door Semara Ratih en een authentiek Balinees gamelanorkest dat afkomstig is uit Ubud. 's Avonds volgt het slotconcert waarin de twee voltallige ensembles hun kijk geven op meesterwerken van Steve Reich. Mail voor 15 september 'wedstrijd Indonesische muziek'.

www.bozar.be of 02 507 84 44

5 x 2 kaartjes Strijkkwartet Meta4

Het Finse strijkkwartet Meta4 komt op 21 oktober naar deSingel in Antwerpen. De veelbelovende jonge dertigers brengen werk van Sjostakovitsj en Mendelssohn, en van de Finse hedendaagse componist Kaipanen. Het kwartet is bewust niet in een bepaalde stijlperiode of in specifieke componisten gespecialiseerd. Even graag als klassiek werk spelen ze Finse hedendaagse composities die aan hen opgedragen zijn. Mail 'wedstrijd Meta4'.

 www.desingel.be of 03 248 28 28

3 boeken

'Boeren voor Vlaanderen'

125 jaar geleden, in 1884, zag het eerste Landbouwministerie het licht. Naar aanleiding van die verjaardag brengen de collega's van het beleidsdomein Landbouw en Visserij 'Boeren voor Vlaanderen', een mooi fotoboek uit over de ontwikkeling van de landbouwsector en de overheid in al die jaren. 13 mail drie exemplaren van dat boek wegschenken. Mail 'wedstrijd Landbouwministerie'.

Korting op expo

'Amerika, dit is ook onze geschiedenis!'

Hoe hebben Europeanen en Amerikanen elkaar beïnvloed? Getuigenissen, films, originele objecten, interactieve displays ... tonen 300 jaar gemeenschappelijk verleden van twee continenten. Van het Europese Amerika, over een onafhankelijk land in opbouw, tot de Koude Oorlog en Hollywood ... Het Museum van Europa brengt u een boeiende expo in Tour en Taxis, van 15 oktober 2010 tot en met 9 mei 2011.

Uw voordeel? Op vertoon van deze bon betaalt u 6 in plaats van 10 euro voor een toegangkaart. De bon is geldig voor 2 personen.

KORTING 'Amerika, dit is ook onze geschiedenis!'

13

Naam: _____

Adres: _____

Postnr + gemeente: _____

Entiteit: _____

10 Gordelpakketten

De Gordel? "Dit jaar vindt op 5 september de 30ste Gordel plaats", vertelt algemeen coördinator Luk Peirlinck van Bloso. "U kunt dus weer massaal gaan wandelen en fietsen in de Vlaamse Rand. We hopen de kaap van twee miljoen deelnemers te overschrijden. We zijn in 1981 begonnen met 1302 deelnemers tijdens de eerste Gordel. De initiatieffnemers wilden vooral het Vlaamse karakter in 18 gemeenten in de Vlaamse Rand in de verf zetten. Vorig jaar telde we ruim 70 000 deelnemers. Meer info over inschrijven en deelnemen vindt u op onze website."

Link met de Vlaamse overheid? "De Gordel is een organisatie van Bloso, een van de externe verzelfstandigde agentschappen van de Vlaamse overheid. 100 collega's leiden De Gordel mee in goede banen en er nemen nog eens 200 collega's deel."

Exclusief voor 13 "Tien 13-collega's kunnen gratis met hun gezin naar de Gordel en krijgen het jubileumboek erbovenop."

Mail voor 3 september 'wedstrijd De Gordel'.

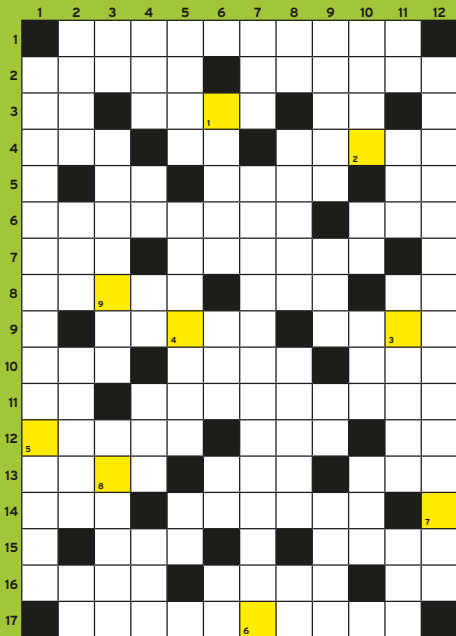
 www.de-gordel.be of 02 380 44 44 (Gordelfoon)

15 x 2 kaartjes

Brussels Philharmonic - het Vlaams Radio Orkest

- 5 x 2 kaartjes voor 'Familieconcert Eroica' in Flagey, Brussel op 18 september
- 5 x 2 kaartjes voor 'Exotic Hungary' in Flagey, Brussel op 9 oktober
- 5 x 2 kaartjes voor 'Moments poétiques' in Flagey, Brussel op 29 oktober

Lees op www.vlaanderen.be/13 hoe u kaartjes kunt winnen.

Horizontaal

1. plat du jour
2. mengelmoes - redenaar
3. bergplaats - kleefband - Peru (op auto's)
4. droogoven - iridium - dwingeland
5. in orde - voorbij - gebalk
6. water langs onze kust - jaartelling
7. schraal - hoofdstad van provincie Luxemburg
8. menens - kleurentelevisie - stamboek
9. vredesgodin - minnegod
10. bekrompen - gleuf - papegaai
11. ongaarne - naam van een natuureducatiecentrum (2 woorden)
12. lichtquant - schutsluis - in memoriam
13. twistgodin - wanneer - gehuwd
14. Europeaan - halfgesmolten glasmassa
15. onheilsgodin - koker
16. communicatiemiddel - drank - rijschool
17. beleggen met een productieve bestemming

Verticaal

1. evenement van de Vlaamse overheid (n.a.v. 11 juli)
2. steekvlieg - handvat - Europese taal - luiaard
3. slede - boos - chemisch element
4. zwart agaat - kroon - senior - plechtgewaad - ten laste van
5. eentonig - dagtekenen - ferrum
6. ongebonden stijl - Nevada - argon - tenslotte
7. op welke wijze - deel van de signalisatie
8. ondernemingsraad - kweek - heildronk - Fries watertje
9. Afrikaans zoogdier - bijbelse vrouw - loofboom - pek
10. tafelgast - plus - echtgenoot - slobkous
11. linkeroever - trotse houding - uitgang - askruik
12. museum van de Vlaamse overheid (3 woorden)

Oplossing

1	2	3	4	5	6	7	8	9

De winnaars van de vorige puzzel vindt u terug op www.vlaanderen.be/13. Zij worden ook schriftelijk verwittigd.

Met de letters uit de genummerde vakjes van het kruiswoordraadsel kunt u het sleutelwoord vormen. Stuur de oplossing voor 19 september naar 13@vlaanderen.be of naar Redactie 13, wedstrijd puzzelpagina, Boudewijnlaan 30 bus 20, 1000 Brussel. Vermeld steeds uw naam, adres en entiteit, en als onderwerp 'wedstrijd puzzel'.

U maakt dan kans op een aankoopcheque!

Vivre la Wallonie

Door toeval ben ik bij jullie afdeling Communicatie beland. Tijdens een reclamefestival in het Franse Cannes ontdekten we dat zowel jullie afdeling als de onze een colloquium wilde organiseren over overheidscommunicatie naar aanleiding van het Belgische EU-voorzitterschap. Samenwerken voor EuroPCom leek ons een goed idee. Tijdens onze voorbereidingsvergaderingen hoorde ik voor het eerst over uitwisselingsmogelijkheden tussen Waalse en Vlaamse ambtenaren. Ik bijt de spits af. Sommige van mijn collega's hebben al wel een uitwisseling gedaan met collega's van de Duitstalige Gemeenschap. Zo'n stage is een uitdaging. Ik leer Nederlands dankzij de lessen van het Waalse Gewest. Kunnen jullie eigenlijk ook lessen Frans volgen? Mijn niveau is niet zeer goed, maar het is een uitdaging voor mij!

Ik ben maar enkele dagen bij jullie geweest, maar ik heb al wel verschillen gemerkt, ook in de bedrijfscultuur. Wij begroeten onze directe collega's met een kus, zelfs de mannen onder elkaar. Bij jullie gaat het er wat koeler aan toe. Maar jullie geven collega's van andere diensten dan weer een hand, iets wat bij ons niet zo vaak gebeurt. Net als bij jullie zijn er bij de Waalse overheid vaak ook 's ochtends al 'verga'deringen' in de koffiehoeck. Maar bij ons gaat het er veel drukker aan toe: het gebeurt vaak dat zeven collega's rond de koffiemachine overleggen om een probleem op te lossen. Ik zou de werksfeer bij ons typeren als 'levendiger', al twijfel ik of dat de juiste bewoording is. Iedereen loopt in alle richtingen en blijft rondlopen terwijl ondertussen de telefoon rinkelt ... Je zou het ook zo kunnen zeggen: ik weet nu dat ik bij jullie moet zijn als ik in alle rust een artikel wil schrijven.

Op zich lijken onze organisaties wel erg op elkaar, maar niet alles is op dezelfde manier georganiseerd. Bij jullie zijn er bijvoorbeeld altijd minstens twee collega's aangewezen om op grote dossiers als Vlaanderen in Actie of het EU-voorzitterschap te werken. Wij staan er vaak alleen voor bij dergelijke dossiers. Als er dan iemand ziek is of onvoorziens wegvalt, moet een andere collega zich nog helemaal vanaf nul inwerken.

Bij jullie zijn de taken ook nauwkeuriger afgelijnd. Bij ons combineert iedereen een hoop verschillende taken. Ik ben bijvoorbeeld verantwoordelijk voor de inhoud van de website www.wallonie.be. Maar daarnaast werk ik ook samen met de Communicatiedienst van de minister-president van de Waalse Regering rond het dossier van de feesten van Wallonië, en voor de mediacampagne van het Waalse Marshallplan. En ik schrijf voor het magazine 'Vivre la Wallonie', een gratis driemaandelijks tijdschrift voor 35 000 lezers. Bij jullie zijn die taken veel meer gescheiden.

Kortom, ik vind het enorm leerrijk om onze twee overheden te kunnen vergelijken. Het toeval bracht ons samen, maar misschien moeten we vaker samenwerken. Daar kan iedereen van leren, toch?

Stéphanie Ernoux (35) werkt voor de afdeling Service public de Wallonie bij de Waalse overheid. In juni werkte ze enkele dagen op de afdeling Communicatie van het Departement Diensten voor het Algemeen Regeringsbeleid. Ook in september loopt ze nog enkele dagen stage. U leest hier alvast haar eerste indrukken.

13 wil ook uw mening kennen! Daarom maken we op deze pagina plaats voor uw reacties en lezersbrieven. Ook op de website van 13 kunt u bij ieder artikel een reactie posten.

POLL Wat voor werkplek verkiest u?

In onze poll vroegen wij wat voor werkplek u verkiest. Het resultaat las u al op pagina 6. Hier volgen de reacties.

Een lokaal
voor u alleen:
27,02 %

"Ik ben snel afgeleid door gepraat of ander storend lawaai."

"Het is belangrijk dat je leidinggevende in vertrouwen kunt spreken, zowel fysiek als telefonisch."

"In een lokaal voor mij alleen kan ik me heel wat beter concentreren en krijg ik op kortere tijd veel meer werk verzet."

"Als ingenieur of als tekenaar heb je voldoende ruimte nodig om plannen te kunnen openleggen en rustig te vergelijken."

"Ik verkiest een vaste plaats om te werken, met persoonlijke spulletjes."

Een gedeeld lokaal
met enkele collega's:
56,62 %

"Alleen is te eenzaam. Een landschapskantoor is dan weer te luidruchtig."

"Mensen die met hetzelfde bezig zijn, kunnen dan hun mening uitwisselen zonder de rest te storen."

"Na 33 jaar zonder 'baas' in de buurt, lijkt het mij moeilijk om daaraan te wennen."

"Een radio op de achtergrond en een leuke babbel, dat is niet mogelijk in een landschapsbureau."

"Landschapsbureaus zijn onmogelijk als je met vertrouwelijke informatie werkt."

Een open ruimte
met veel collega's:
16,36 %

"Ik weet nu veel beter waar iedereen mee bezig is."

"Open ruimten stimuleren de sfeer en de communicatie. Knelpunten worden sneller besproken."

"Je moet een vraag maar één keer stellen om van iedereen een antwoord te krijgen."

"Er moeten wel voldoende aparte overleg- en cockpitruimtes zijn om je te kunnen afzonderen."

"Mensen zien werken motiveert me om ook goed door te werken!"

■ Peptalk over EU-voorzitterschap

(reactie op artikel 'Alles in het teken van Europa', 13 nr. 26, juli-augustus 2010)

Bij de voorbereiding van het EU-voorzitterschap zijn in sommige departementen op 'automatische piloot' extra medewerkers aangeworven, zonder dat werd nagegaan of in de eigen rangen mensen beschikbaar waren. Het onvoorwaardelijke optimisme en naar peptalk neigende sfeertje in 13 geeft aan dat binnen de Vlaamse administratie het EU-voorzitterschap van België (van Vlaanderen?) zowat de navel is waar rond alles de komende zes maanden draait.

Er zijn volgens een poll op extranet minstens 75 % ambtenaren, waaronder ikzelf, die er niet rechtstreeks mee te maken hebben, of er althans geen extra werkdruk door hebben. Zij moeten zich nu toch wel erg schuldig voelen dat ze niet mee helpen Vlaanderen op de (internationale) kaart te zetten in de komende zes maanden.

Gabriel Ysebaert, Departement Landbouw en Visserij

■ Discriminatie van gezinnen zonder kinderen

(reactie op lezersbrief 'Voortaan maar één sintgeschenk', 13 nr. 26, juli-augustus 2010)

In het laatste nummer van 13 vindt een lezeres het jammer dat ze dit jaar van de vzw Sociale Dienst voor het Vlaams Overheidspersoneel maar één sinterklaasgeschenk meer krijgt voor haar kindjes. Ik heb mij al eerder vragen gesteld over de rol van de vzw Sociale Dienst. Zet die zich eigenlijk in voor het welzijn van de ambtenaren of gaat het eerder om een door de overheid gesubsidieerde kindertuin? Bijna alles bij de vzw Sociale Dienst draait rond kindjes. Gepensioneerde ambtenaren moeten de eindjes aan elkaar zien te knopen, terwijl ouders het mooie weer kunnen maken met alle sociale voorzieningen voor hun kroost. De economische crisis is nog steeds een feit. Als we de overheid mogen geloven, moet er nog steeds zwaar bespaard worden. Wel, dan heb ik alvast een ideaal

Floris' visie

→ Vervolg van pagina 44

besparingsvoorstel: schaf de sinterklaasgeschenken af, en wel op basis van het feit dat dat oubollige initiatief discriminerend is voor al die gezinnen die willens nillens geen kinderen hebben! Die hoeven bij de Sociale Dienst immers nergens voor aan te kloppen. Toen ik verleden jaar informeerde naar een bijdrage in de vakantiekosten van mijn echtgenote en mezelf, kreeg ik te horen dat het merendeel van de Vlaamse ambtenaren niet meer in aanmerking komt voor een tegemoetkoming in een gezinsvakantie. Voor de toekenning wordt immers rekening gehouden met het gezamenlijk belastbaar inkomen. Ik heb tegen die discriminatie al met klem geprotesteerd bij de vzw Sociale Dienst en gevraagd om voor de sinterklaasgeschenken dezelfde criteria te gebruiken als voor de tegemoetkoming in de vakantiekosten, namelijk het gezamen-

lijk belastbaar inkomen, verhoogd met de kinderbijslag voor het gezin in kwestie.

Marcel Vanalderweireldt, Agentschap voor Maritieme Dienstverlening en Kust

■ Sterk signaal voor holebi's

(reactie op artikel 'Feestelijke start Overuit', 13 nr. 26, juli-augustus 2010)

Met plezier heb ik uw artikel over Overuit, het regenboognetwerk bij de Vlaamse overheid gelezen. Ik ben trots te mogen werken bij een werkgever die durft te investeren in een dergelijk project. Ik ervaar dit artikel en het initiatief als een sterk signaal voor de holebi's die werken bij de Vlaamse overheid. Misschien kan het een positieve stimulans zijn voor personen die aarzelen om hun coming-out op de werkvloer te doen.

Sven Deschuyter, Fonds Wetenschappelijk Onderzoek-Vlaanderen

Vraag van de maand

Wat had u altijd al willen weten? Hebt u een prangende vraag over het reilen en zeilen binnen de Vlaamse overheid?

Mail ze naar 13@vlaanderen.be en wij zoeken het voor u uit!

“Waarom krijg je voor een uur yoga in het Boudewijngebouw in Brussel wel dienstvrijstelling, en niet voor het uurtje dat je tussen de middag gaat zwemmen?”

Chantal Bekaert, Permanente Wachtdienst Elektriciteit en Mechanica Gent, Agentschap Wegen en Verkeer

“De meeste arbeidsreglementen van de entiteiten, raden en instellingen van de diensten van de Vlaamse overheid trekken per week een uur dienstvrijstelling uit om aan een sociaal-culturele of sportieve activiteit deel te nemen. De voorwaarde is dan wel dat die activiteit georganiseerd wordt onder de bescherming van de Vlaamse overheid. Op eigen initiatief gaan zwemmen valt daar niet onder. De dienstvrijstelling is dus niet voor iedereen gegarandeerd. Of uw leidend ambtenaar de dienstvrijstelling al dan niet toestaat, kunt u nakijken in het arbeidsreglement van uw entiteit”, zegt Matthias Roman van de afdeling Regelgeving van het Departement Bestuurszaken.

Activiteiten waarvoor u dienstvrijstelling kunt krijgen, zijn bijvoorbeeld de yoga-, karate- en aerobicslessen die de vzw Kunst & Vrije Tijd organiseert in het Boudewijn- en Ellipsgebouw in Brussel en de zumbalessen in het VAC Hasselt. Als u deelneemt, krijgt u een aanwezigheidsbewijs. Bij sommige agentschappen zijn de voorwaarden soepeler. Bij OVAM bijvoorbeeld hebben alle medewerkers per week recht op een uur dienstvrijstelling voor een culturele activiteit georganiseerd door de vriendenkring of om te sporten. Zo kunnen ze deelnemen aan een sportactiviteit van de personeelsvereniging (yoga, tafeltennis, een jaarlijkse loopwedstrijd ...), maar het is ook mogelijk om op eigen initiatief tussen de middag te fitnessen, zwemmen, lopen of fietsen.

TAALTIP

Is de opsomming in de volgende zin correct?

U krijgt een premie als u:

- *twintig jaar in dienst bent, of*
- *een uitzonderlijke prestatie hebt verricht, of*
- *met een nieuw project bent gestart.*

Nee. Volgens deze opsomming hoeven niet alle voorwaarden vervuld te zijn om een premie te kunnen krijgen. In dat geval formuleert u de inleidende zin zo dat het voegwoord of niet nodig is na elk deel van de opsomming, bijvoorbeeld:

U krijgt een premie als u aan een van de volgende voorwaarden voldoet:

- *U bent twintig jaar in dienst.*
- *U hebt een uitzonderlijke prestatie verricht.*
- *U bent met een nieuw project gestart.*

Ook als alle voorwaarden vervuld moeten zijn, geeft u dat aan in de inleidende zin, bijvoorbeeld:

U krijgt een premie als u aan al deze voorwaarden voldoet:

- *U bent minstens twintig jaar in dienst.*
- *U hebt een uitzonderlijke prestatie verricht.*
- *U bent met een nieuw project gestart.*

Tip: Abonneer u op het e-zine Taalkin van de Taalteléfono via www.vlaanderen.be/taalteléfono. De Taalteléfono heeft een nieuwe brochure: In duidelijk Nederlands: spreken en schrijven voor iedereen. Naast de volledige brochure kunt u een beknopt overzicht downloaden van de 19 vragen en 119 tips in de adviesgids: <http://koepel.vonet.be/taaladvies>.

Uw reactie hier?

Individuele lezersbrieven zijn welkom op de 13-redactie, Boudewijnlaan 30 bus 20, 1000 Brussel, of op 13@vlaanderen.be. Ook reacties die gepost worden op de 13-website (www.vlaanderen.be/13), kunnen overgenomen worden in het magazine. Lezersbrieven moeten gaan over artikels die in 13 zijn verschenen, of over werksituaties in het algemeen bij de Vlaamse overheid. Politieke standpunten en manifesten horen niet in de lezersrubriek thuis. In principe nemen we geen reacties op van mensen buiten de Vlaamse overheid. Vermeld daarom in uw brief zeker uw naam en de entiteit waar u werkt. Anonieme inzendingen worden niet gepubliceerd. Alleen op gemotiveerd verzoek laten we uw naam en entiteit weg. De redactie behoudt zich het recht voor om brieven in te korten of niet te publiceren.

VLAANDEREN SCHITTERT IN EUROPA SCHITTERT IN VLAANDEREN

DOE DE
EUROPA-QUIZ!

VlaanderenSchittert.eu

De Europese Unie doet schitterende dingen. Ze investeert, opent deuren en creëert mogelijkheden. Het Belgische EU-voorzitterschap is ook voor Vlaanderen een uitgelezen kans om te schitteren! Zo kunnen we terecht trots zijn op onze landbouw en op onze streekproducten. Een Vlaanderen in Actie brengt ons recht naar de Europese top.

Vier Europa, samen met heel Vlaanderen! Ontdek ons feestaanbod op VlaanderenSchittert.eu

Vlaanderen
in Actie
Pact 2020

Vlaams creëerd

triede

WEEK

VAN HET

BOS

IN GEUREN EN KLEUREN

10 - 17 OKTOBER 2010

Volledig programma

www.weekvanhetbos.be

